

*Glasiło Osnovne šole
Dolenjske Toplice*

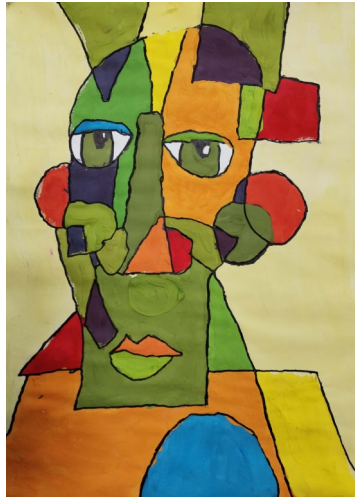

Rog

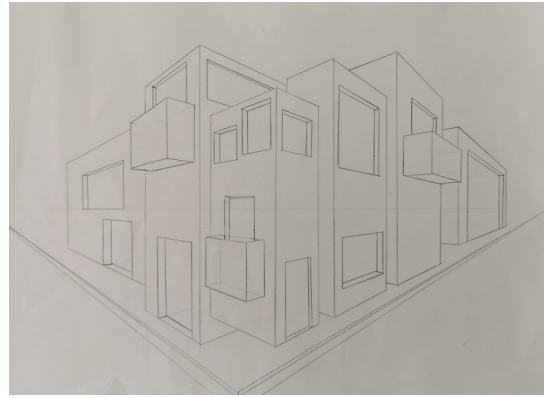
junij 2023

Slikanje z naravnimi materiali, 3. a

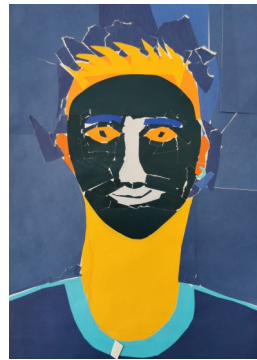
Maša Berce, 4. a

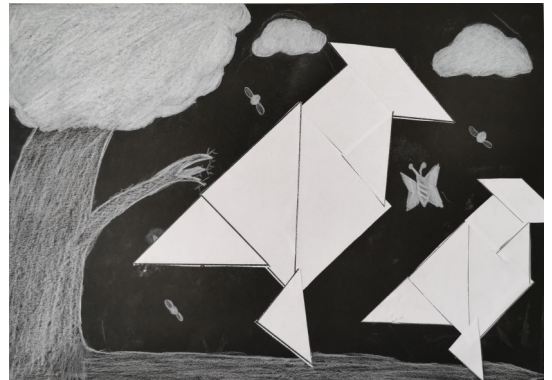
Lana Zamida, 9. a

Maks Župevec, 7. b

Noel Jug, 8. b

Tjaša Šenica, 8. b

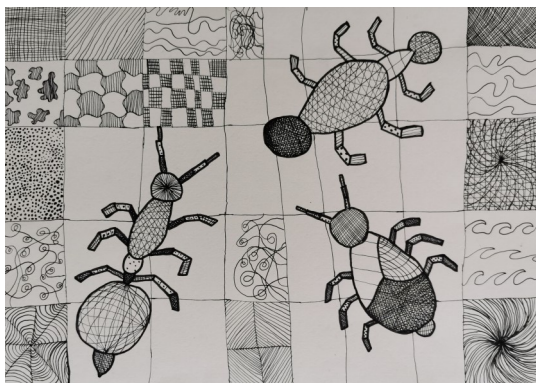
Loti Zupančič, 7. a

Val Pavlin, 7. b

Iva Lazič, 7. a

Iza Markovič, 6. a

Glasiło Osnovne šole Dolenjske Toplice: Rog

Urednica: Jasmina Kokalj, prof.

Naslovnica: Ana Marija Krakar, 6. b

Risba na zadnji strani: Živa Klobučar, 8. a

Oblikovanje: Mateja Hočevnar, prof.

Odgovorna: Andreja Koščak, prof., ravnateljica

Objavljeno na spletni strani: <http://www.os-dt.si/>

Dolenjske Toplice, junij 2023

Drage učenke in učenci, cenjene učiteljice, učitelji,

tu je nova številka šolskega glasila Rog ob koncu še enega šolskega leta. Učno okolje je pomemben dejavnik v učenčevem razvoju. Z oblikovanjem fizično in psihološko varnega in spodbudnega okolja lahko ponudimo veliko različnih priložnosti. Gradiva, ki jih že tretje šolsko leto izvajamo v projektu Varno in spodbudno učno okolje (tako na razrednikovih urah kot tudi pri pouku), so vsem nam v pomoč, da tako okolje skupaj tudi gradimo. Spodbudno učno okolje namreč vpliva na kognitivni, socialni, čustveni in gibalni razvoj otrok. Naloga strokovnih delavcev je, da tako varno okolje tudi zagotavljamo. Učenje je produktivnejše, če učenci niste pasivni, ampak imate možnost samostojnega razmišljanja in raziskovanja. Teme, veščine in znanja, ki jih razvijamo znotraj projekta Varno in spodbudno učno okolje, so naslednje:

PSIHOSOCIALNI ODNOSI

1. povezanost počutja, klime in učne zavzetosti ter odnosna kompetenca pedagoškega delavca,
2. vodenje razreda.

ČUSTVENO IN SOCIALNO UČENJE

1. čustveno in socialno učenje pri pouku in v obšolskih dejavnostih,
2. krepitev empatije in sodelovalna kultura šole.

NEŽELENO VEDENJE IN NASILJE

1. ravnanje v primerih neželenega vedenja, 4 R in ABC model,
2. obravnava in preprečevanje medvrstniškega nasilja, protokol za ravnanje v primeru nasilja.

PODPIRANJE PROCESOV V KOLEKTIVU IN NAČRTOVANJE NA RAVNI POUKA IN ŠOLE

1. reševanje dilem v kolektivu, kolegialno podpiranje,
2. umeščanje vsebin v pouk ter načrtovanje strategije VSUO za raven šole.

V tem šolskem letu smo razvijali in vključevali v naše delo prednostno naravnane vsebine predvsem na področju motečega – želenega vedenja, kjer največ pozornosti namenjamo ravnanju ob motečem vedenju učenca in posledično strategijam spodbujanja želenega vedenja ter vajam čuječnosti. S temi vsebinami bomo zagotovo nadaljevali tudi v prihodnje, saj so vsem nam v veliko pomoč – tako otrokom v vrtcu, učencem v šoli kot tudi strokovnim delavcem. Pomembno se nam zdi, da nadgrajujemo svoje znanje in delo z raznolikimi vsebinami, ki so hkrati tudi aktualne. Izkoriščamo vse to, kar se nam zdi kvalitetno in primerno za naš vrtec in šolo.

V šolskem glasilu vam poleg predstavitve naše triletne prednostne naloge VSUO pokažemo še drugo tekoče dogajanje na šoli, bogato vsebino pa dopolnjujejo tudi številni likovni izdelki.

Upam, da vam bo listanje šlo dobro od rok. Prijetno branje vam želim.

ravnateljica Andreja Koščak, prof.

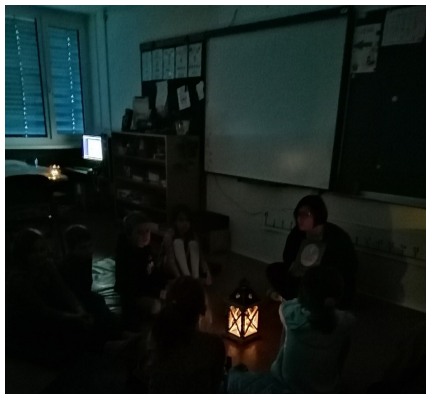
ANDERSENOV VEČER NA OSNOVNI ŠOLI DOLENJSKE TOPLICE

V letošnjem šolskem letu je po dveh letih ponovno oživel Andersenov večer. Letos smo ga praznovali v znamenju dneva otroških knjig ter svetovnega dneva knjige, in sicer 21. 4. 2023. Člani tima Rastоче knjige smo se razdelili v skupine in v vsaki skupini smo se bralno-ustvarjalnega večera lotili po svoje. Učenci so s seboj prinesli pripomočke za ustvarjanje, svetilke in zvedavost ob poslušanju Andersenovih pravljic. Dogodka se je udeležilo 72 učencev Osnovne šole Dolenjske Toplice, in sicer od 1. do 6. razreda. Na šoli smo se zbrali v različnih učilnicah, kjer smo bili od 19. do 21. ure.

Mentorji so o večeru povedali naslednje:

»V moji skupini prvih razredov je bilo 7 otrok, brali pa smo Andersenovo pravljico Vžigalnik. Na začetku smo prižgali svečo, ob kateri smo kasneje brali pravljico, in si ob njenem plamenu nekaj zaželeli. Tudi v pravljici se je vojaku izpolnila želja, ko je prižgal vžigalnik. Uvod v pravljico smo si ogledali kar po spletu, kjer je dostopna pravljica v celoti. Nadaljevanje pa sem jim prebrala, učenci pa so pozorno poslušali. Sprotno sem preverjala njihovo razumevanje prebranega, na koncu pa so učenci ustvarili izdelke, pri katerih je bila v ospredju iskrica (oziroma plamen), okrog katere so učenci zapisali ali narisali svoje želje.« (Sara Trampuž)

»V skupini sem imela 7 otrok iz 1. razreda. Prebrali smo zgodbo Grdi raček, jo obnovili in napisali nadaljevanje zgodbe. Pogovorili smo se

o sprejemanju drugačnosti. Vsak je na plakat odtisnil svojo dlan in jo preoblikoval z risanjem v račko. Potem so ob umirjeni glasbi barvali mandalo laboda, za konec pa smo si pogledali kratko risanko po Andersenovi zgodbi Cvetlice male Ide.« (Lea Tisovec)

»V tej skupini je bilo 7 učencev 1. razreda. Učencem sem prebrala pravljico Grdi raček, nato smo se o njej pogovorili, in sicer tako o vsebini kot o sporočilu. Iskali so primere iz prakse oz. življenja. Nato smo ustvarjali. Naredili smo kocko (pobarvali so ilustracije, izrezali

mrežo kocke in jo sestavili.) Druga dejavnost je bila, da so učenci iskali razlike med slikama, in tretja dejavnost je bila sestavljanke s pomočjo računov. Pobarvanko sem razrezala na koščke. Na koščke sem napisala rezultate. Košček sestavljanke so položili na mrežo s pravilnim računom. Učenci so bili zelo navdušeni.« (Liljana Klobučar)

»V 2. razredu se je na Andersenovem večeru zbralo 13 učencev. Brali

smo pravljico Marjetica. O pravljici smo se pogovorili, jo obnovili in jo razdelili na štiri dele. Tudi učenci so se razdelili v štiri skupine. Vsaka skupina je v obliki sodelovalnega dela predstavila delček pravljice. Plastično so predstavili pravljico v 3D obliki. Ker nam je na koncu ostalo še nekaj časa, smo si ogledali še pravljico Vrat steklenice. Pred odhodom domov so otroci dobili še

bonbone, ki so jih bili zelo veseli. Dogodek so pohvalili.« (Mojca

Kranjc)

»Pri meni je bilo 7 četrtošolcev.

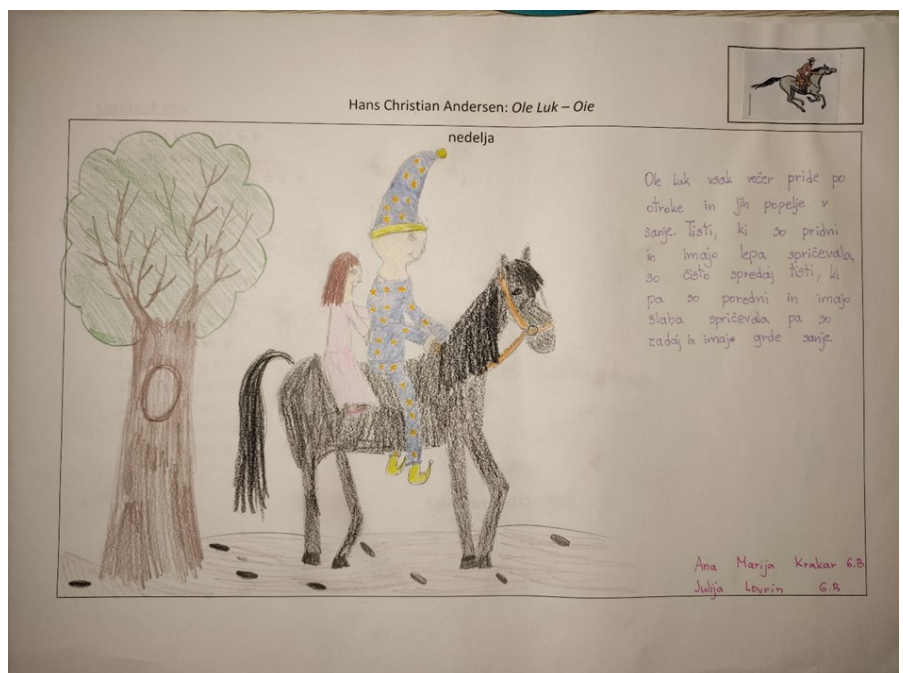

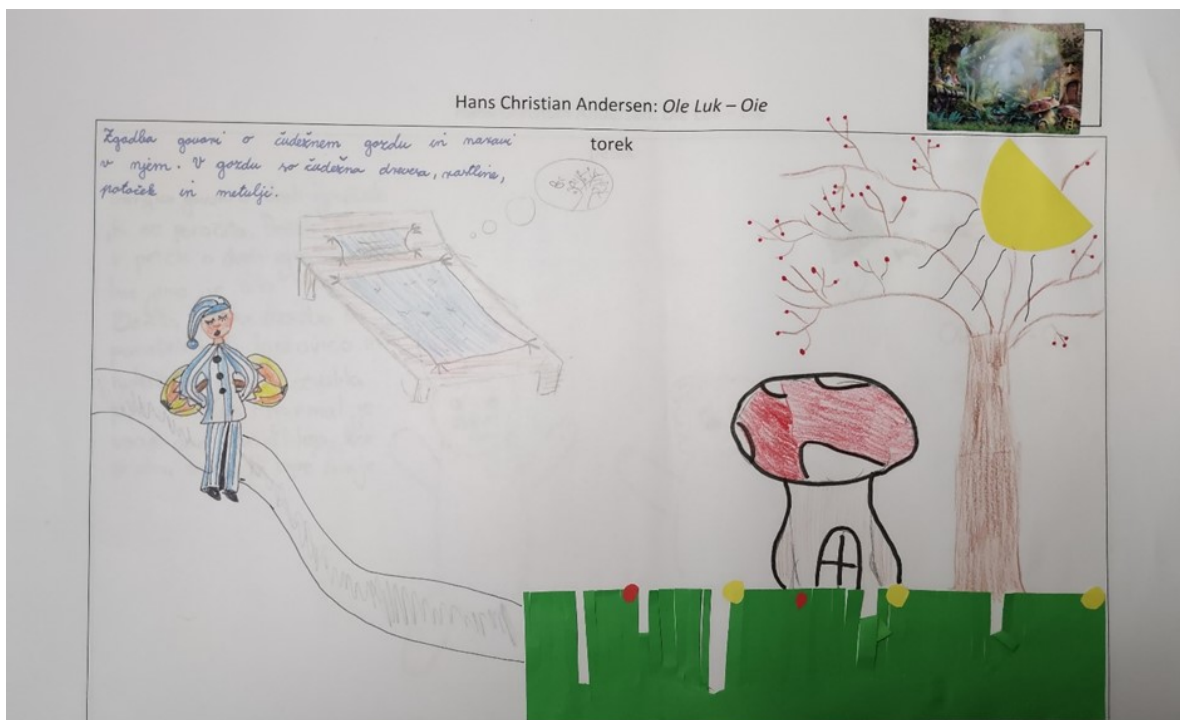
Brali smo Cesarjeva nova oblačila. Zgodbo sem povezal s potrošništvom in spletnimi prevaranti. Najprej so učenci napisali, kaj vse si želijo. Učenke so bile skromnejše in realnejše od učencev. Nato smo prebrali pravljico in se pogovorili o njej. Pravljico so zelo dobro razumeli. Nato sem jim pokazal posnetek s spletne strani Varni na spletu, ki opozarja na spletne sleparje. Pogovorili smo se, če je to vse res, ali lahko verjamejo temu, kar slišijo in vidijo na internetu. Na koncu so izdelali še plakat. Vsak je napisal svoje mnenje o tem, zakaj lahko oziroma se pretvarja-

mo.« (Stanko Stariha)

»V moji skupini je bilo 16 otrok iz obeh petih razredov. Brali smo pravljico Grdi raček. Na začetku smo se z učenci pogovorili, kako bo potekal bralni večer in o namenu tega večera – prijetno, umirjeno druženje in branje ter na koncu ustvarjanje na temo sporočila pravljice (sprejemanje drugačnosti). Učenci so si v prijetno pripravljem kotičku (lučka in svečke, blaznice za sedenje) med sabo sami izbrali bralce pravljice. Po končanem branju smo se pogovorili o vsebini pravljice, o tem, kako se je počutil Grdi raček, in ali so se že kdaj srečali z ljudmi, ki so drugačni (morda zaradi bolezni, zunanosti, barve kože, ker prihajajo iz drugih držav ...), in kako so sprejeli to drugačnost. Nato so otroci na temo pravljice in sporočila pravljice ustvarjali izdelke na risalne liste (risbe in pesmica), ki so jih na koncu srečanja predstavili.« (Elizabeta Adamlje)

»S 15 učenci iz šestega razreda

smo brali pravljico *Ole Luk – Oie*, ki je razdeljena na sedem dni. *Ole Luk – Oie* ali tako imenovani *Uspavalec (Spanček Zaspancek)* vsak večer v tednu zaziblje v spanec dečka *Hjalmarja* z novo pravljico. Učenci so v mislih ustvarjali svoje lastne podobe in se skušali čim bolj vživeti v pravljico. Za začetek smo si pogledali kratek življenjepis Hansa Christiana Andersena, nato pa podelili po blazinah, ugasnili luči, prižgali naglavne svetilke in jih usmerili v strop. Učenci so se udobno namestili po tleh na blazinah. S pomočjo svetilke sem učencem doživeto prebrala pravljico. Ob koncu so učenci risali in pisali o posamezni pravljici, ki se je povezovala s posameznim dnevom v tednu. Pred branjem so namreč v parih izžrebali sličice, ki so nakazovale na glavno temo določene pravljice. Za konec smo izvedli tudi kratko pravljico jogo, se razgibali ter poiskali skrivni zaklad (mehke bonbone). Učenci so bili zadovoljni in so dejali, da se bodo vrnilo naslednje šolsko leto.» (Jasmina Kokalj)

Jasmina Kokalj, prof.

Luka Volf, 7. b

Lana Paspalj, 7. b

ZVEZDICA ZASPANKA

Šli smo v kulturni center. Ogledali smo si Zvezdico Zaspanko. Predstavili so jo učenci naše šole. Predstava je govorila o zvezdah. Zvezdica Zaspanka je dobila kazen, ker je zamudila v službo. Šla je v svet. Hotela je videti zvezdice prijateljice. Šla je domov k fantu. Prišel je komet Repatec in jo odpeljal domov k zvezdicam.

Predstava mi je bila všeč, ker je bilo v njej veliko smešnih besed.

Živa Hribar, 2. a

lentina Vodnika. Vodiča sta nam pojasnila, da je tam nekdaj stal licej, na katerem se je šolal tudi France Prešeren. Sprehodili smo se tudi po Rožni ulici, kjer je Prešeren napisal nekaj svojih najboljših del, kot so Sonetni venec, Gazele, Soneti nesreče. Tam je živel med leti 1829 in 1835. Nazadnje smo si ogledali še trnovsko cerkev, kjer se je

Prešeren nesmrtno zaljubil v Primičevo Julijo.

Potem smo se odpravili v Kranj, kjer smo si ogledali Prešernovo hišo, preurejeno v muzej, v katerem so bila razstavljena nekatera od njegovih del. Sprehodili smo se tudi do Prešernovega gaja ter ob njegovem grobu recitali eno od njegovih pesmi.

Nazadnje smo se odpravili še v njegov rojstni kraj, to je Vrba na Gorenjskem. Tam smo si ogledali Prešernovo rojstno hišo, cerkev svetega Marka ter njegov spomenik.

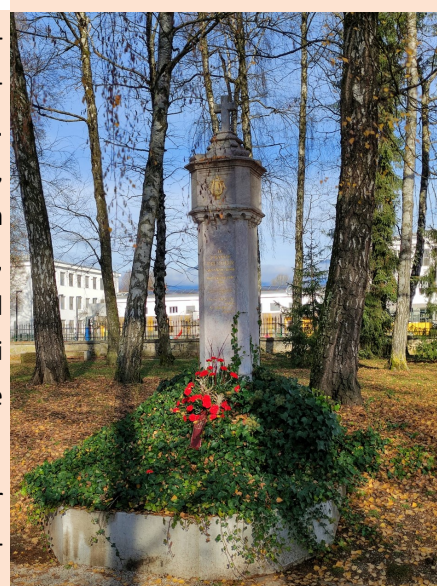
Ob koncu kulturnega dneva smo se polni novega znanja in vtisov odpeljali nazaj v šolo, kamor smo se vrnili ob približno 15.45.

Zala Otorepec, 8. a

KULTURNI DAN PO PREŠERNOVIH POTEH

V sredo, 7. decembra 2022, smo imeli učenci osmih razredov kulturni dan z naslovom Po Prešernovih poteh. Izpred šole smo odšli ob pol osmih zjutraj, od koder je naša pot najprej vodila do Ljubljane.

Ko smo prispeli v Ljubljano, smo se sprehodili do Prešernovega trga, kjer sta nas pričakala naša vodiča, ki sta se z nami odpravila vse do Vrbe, in nam pripovedovala o Prešernu, njegovih delih ter o njegovem življenju. V Ljubljani smo si ogledali Prešernov spomenik, nekaj učencev pa je recitalo Povodnega moža. Nato smo se sprehodili do Vodnikovega trga oz. tržnice, kjer smo se ustavili ob spomeniku Va-

OBISK DESE MUCK NA OŠ DOLENJSKE TOPLICE — ZAČETEK BRALNE ZNAČKE IN DAN ZLATIH KNJIG

V sredo, 21. 9. 2022, smo imeli kulturni dan z Deso Muck.

Prišla je tretjo šolsko uro v telovadnico, kjer smo bili že zbrani z vsemi učenci in učitelji. Tam je ostala dobro uro. Pred njenim prihodom smo imeli prvo in drugo šolsko uro z razrednikom pogovor o njenem delu. Nato je prišla učiteljica Jasmina Kokalj, s katero smo učenci novinarskega krožka preizkusili mikrofon, saj smo skupaj pripravili nekaj vprašanj zanjo. Vsi trije smo bili nekoliko nervozni, saj smo morali govoriti v mikrofon pred celo šolo. Na koncu ni bilo tako grozno, kot smo mislili. Ko je pisateljica vstopila v telovadnico, smo jo sprejeli z glasnim ploskanjem, še prej pa nas je nagovorila ravnateljica naše osnovne šole.

Desa je govorila o svojem otroštvu in o stvareh, ki jih je užila kot otrok. Bila je res zabavna in kot otrok zelo nagajiva. Povedala nam je, da je imela žvečilne gumije iz veselja, ki so stali 10 000 din, in to samo eden. Še ena

Štapi štampi in pedagogi kader,
hudosem ja kuharice!
Im sveda čistilka for li šnik!
Hvala za me! Je bilo za
zdržat!

Desa Muck

Dolenjske Toplice, 21. 09. 2022

izmed anekdot je bila, da je na srečanju pionirjev pojedla cel kup hrenovk, saj jih je imela neznansko rada. Ko jo je učiteljica vprašala, če je videla koga, ki je pojedel toliko hrenovk, je dejala, da so bili veliki črni možje s kremplji, prišli pa so izza zaves. Resnično je bila zelo smešna in zabavna, pripovedovala pa je večinoma zgodbe iz svojega življenja.

Na koncu je vprašala, ali imamo še kakšna vprašanja zanjo, in takrat smo nastopili mi trije. Na eno od vprašanj je odgovarjala zelo dolgo, ampak je bilo vseeno zelo zabavno.

Na koncu je dejala, da se nam lahko podpiše v knjige, pred tem pa so ji vprašanja zastavili tudi učenci iz prvih razredov.

Upam, da našo šolo še kdaj obišče kak pisatelj ali pisateljica. Moje mnenje je, da je bilo zelo zabavno in smešno. Tudi dela Dese Muck so mi zelo všeč, eno njeno knjigo imam celo tudi doma.

Ruby Halič, 7. b

V sredo, 21. 9. 2022, nas je obiskala pisateljica Desa Muck.

Prvo in drugo šolsko uro smo na ta dan v šoli brali njene knjige in gledali intervju z njo, pred njenim prihodom pa smo člani novinarskega krožka v telovadnici pred mikrofonom preizkusili postavljanje vprašanj zanjo. Ko sem odhajala iz telovadnice, sem od daleč videla pisateljico Deso, ki je odšla v ravnateljico pisarno.

Tretjo uro je Desa prišla v telovadnico, kjer se nam je najprej predstavila, nato pa začela pripovedovati smešne prigode iz svojega življenja. Najbolj smešna prigoda se mi je zdela, ko je pripovedovala, da se je sošolkam zlagala, da so slamice žvečilni gumiji, in ko je v šoli pojedla vse hrenovke. Povedala je tudi, da je njena mama vedno mislila, da ji v življenju ne bo uspelo, da ne bo imela otrok, ne moža, strehe nad glavo, službe in da ne bo mogla živeti. Desa pa se ni ozirala na to, saj je sedaj njena mama videla, da je v življenju več kot uspešna.

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo ji trije učenci zastavili sedem vprašanj, katerim se je z odgovori zelo posvetila, in nanje dolgo odgovarjala.

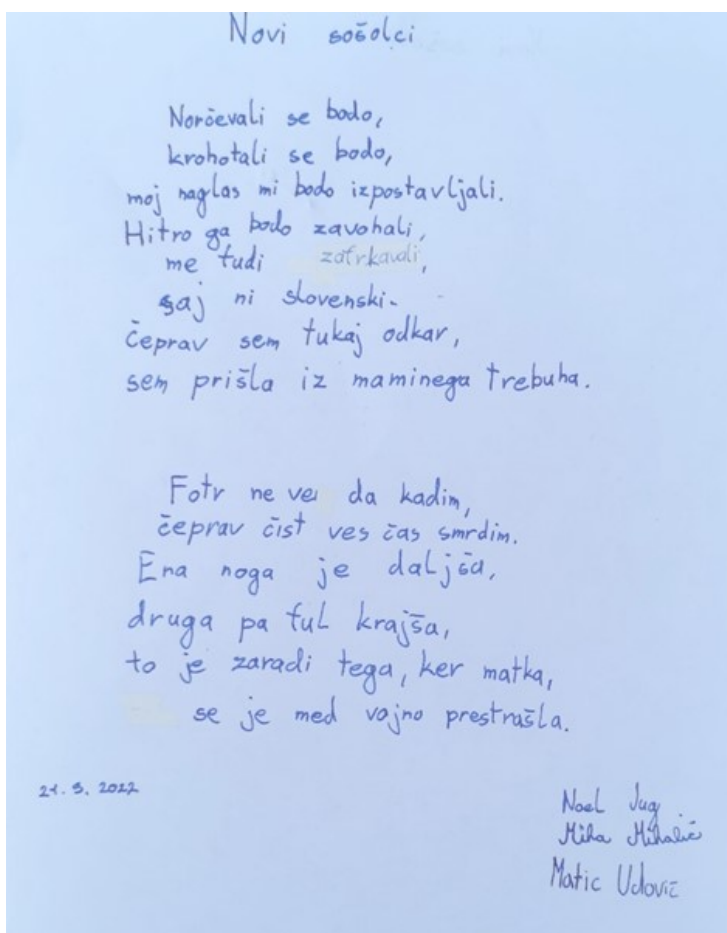
Najbolj pa mi je ostalo v spominu, da ko ji je moj sošolec postavil vprašanje, ga je kar objela.

Zelo sem bila žalostna, ko je odšla, saj se mi je zdela zelo duhovita in zabavna.

Četrto in peto šolsko uro smo učenci nato izbrali eno njeno delo in narisali strip, v katerega smo vložili veliko truda, delali pa smo tudi knjižne kazalke.

Z Deso smo se zelo zabavali, zato sedaj res verjamem, da je res zelo duhovita, tako kot je njeno pisanje v knjigah. Upam, da pride še kdaj in nam pove kaj smešnega.

Nuša Fink, 7. b

TEDEN PISANJA Z ROKO (od 23. do 27. januarja 2023)

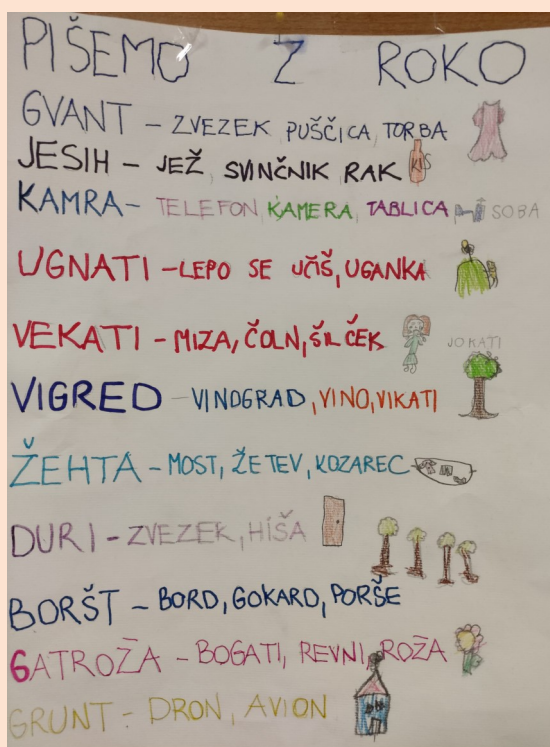
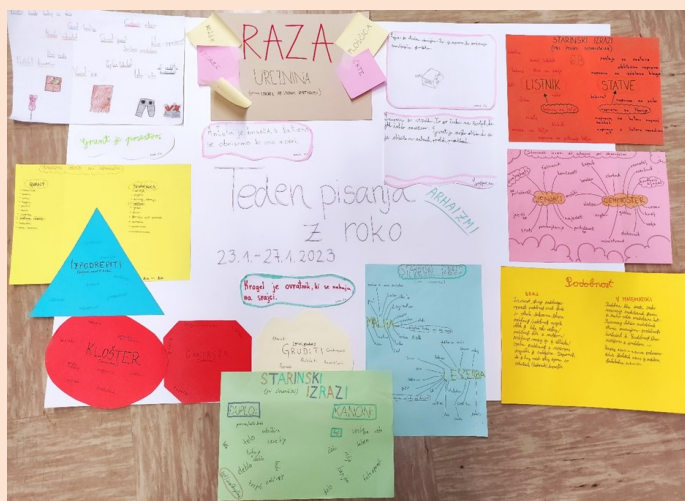
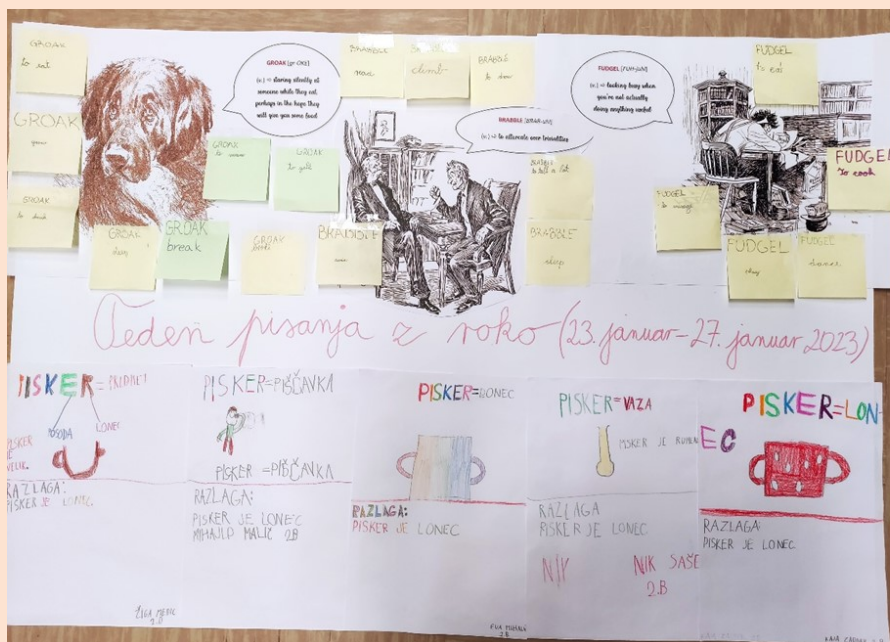
V letošnjem šolskem letu smo se ponovno odzvali na povabilo društva *Radi pišemo z roko* ter ozaveštili pomen in vrednost pisanja z roko. V sebi nosi namreč zelo pomembno dejstvo, in sicer, da ni samoumevno, da zna vsak pisati. Cilji društva *Radi pišemo z roko* so namreč ohranjati kulturo pisanja z roko pri mladih in starejših, ozaveščati o škodljivosti pretirane uporabe tipkovnice v pisnem komuniciranju, ozaveščati o prednostih pisanja z roko, opozarjati na pomen izvirnosti pri pisanju z roko ter širiti število članov in s tem podporo Društvu.

Letos smo Teden pisanja z roko povezali z našo prednostno nalogo, in sicer 50. obletnico Osnovne šole Dolenjske Toplice. Učenci so lastnorčno zabeležili in opisali obisk nekdanjih delavcev šole pri urah slovenščine.

Vsi učitelji pa so pri eni od svojih ur poiskali stare izraze, ki so se povezovali z njihovim učnim predmetom. Učenci so nato na roke napisali njihovo razlago (kaj mislijo, da pomeni) na list. Vsak oddelek je oddal vsaj eno razlago. Tako je nastalo kar nekaj zanimivih popisov, zapisov in plakatov, ki smo jih obesili na vidno mesto.

Potrudimo se, da bomo kot posamezniki še naprej ohranjali svoje edinstvene pisave, ki so sestavni del naše identitete in socializacije.

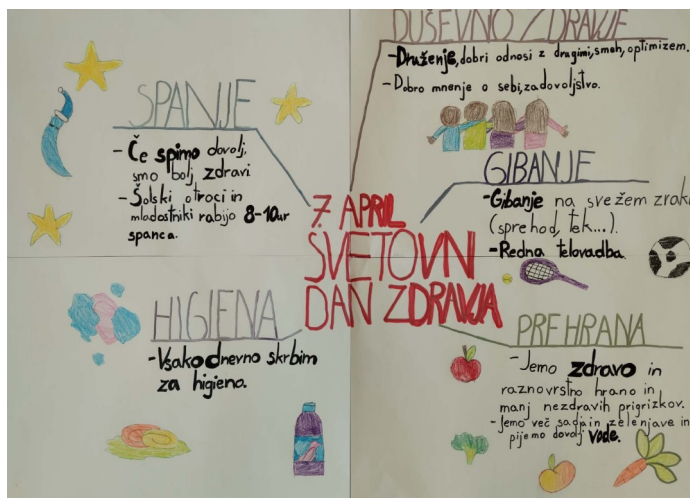
Jasmina Kokalj, prof.

7. IZLETNIŠKA KOLONIJA MLDBK — GRADEŽ 2023

V petek, 26. 5. 2023, se je pet učenk osmega razreda z mentorico odpravilo na slikarsko kolonijo, ki jo organizirata učiteljka likovne umetnosti Uroš Strugar, OŠ Grm (za Dolenjsko), in Špela Vraničar, OŠ Loka Črnomelj (za Belo krajino). V slikovitem obmorskem mestu Gradež v Italiji so Živa Klobučar, Nika Majer, Neža Medle, Zala Otorepec in Dženeta Zahirovič ustvarjale v likovni tehniki akvarel. Motive so poiskale v prečudovitem starem mestnem jedru in nastali so izjemni akvareli, ki bodo skupaj z ostalimi objavljeni na spletni strani kolonije.

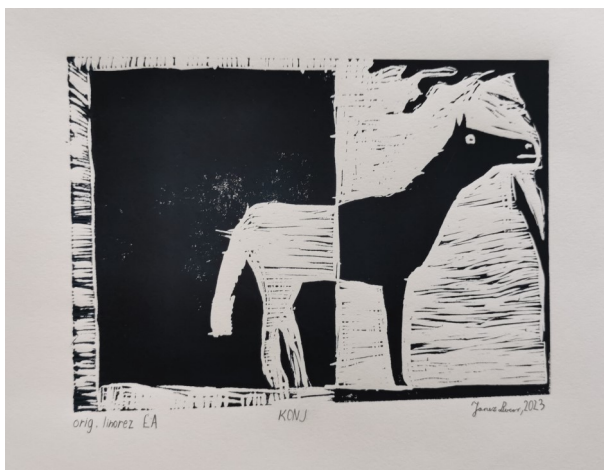
Mateja Hočevnar, prof.

Svetovni dan zdravja, 4. a

Nika Černe, 8. b

Janez Bučar, 7. a

Relief, 4. b

Programiranje humanoidnega robota, Nadarjeni

Vrtnarski krožek

TD, 4. b

Prešerni, 4. b

Doprzni kip, 4. b

Pustovanje

Velikonočni izdelki v Sitarjevi hiši

Modeli delov telesa, 4. b

Gostovanje na Planet TV, oddaja Planet bere

50. OBLETNICA OSNOVNE ŠOLE DOLENJSKE TOPLICE

INTERVJUJI Z DELAVCI ŠOLE, KI SO SE V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU UPOKOJILI

Brane Šenica, hišnik na OŠ Dolenjske Toplice

Hana F.: Koliko let ste delali kot hišnik na OŠ Dolenjske Toplice?

Brane Š.: 28 let.

Anja J.: Ali ste v teh letih doživeli kaj nevarnega? Kaj ste si najbolj zapomnili?

Brane Š.: Nič posebno nevarnega si nisem zapomnil, je pa nevarno, če je treba hoditi po kanalizacijskih jaških.

Hana F.: Zakaj ste si izbrali ta poklic?

Brane Š.: Že v osnovni šoli sem veliko pomagal očetu, saj je bil oče prav tako hišnik na tej šoli, in tudi kasneje sem ga nadomeščal na drugih delovnih mestih, če je bil on bolniško odsoten. Potem pa so potrebovali na tej šoli še enega hišnika in takratni ravnatelj me je povabil, če bi se zaposlil tukaj.

Anja J.: Katero delo pa je bilo tisto, ki ste ga morali največkrat opravljati?

Brane Š.: Največkrat je bilo treba popravljati mize in stole v učilnicah, ker so bili poškodovani, in pa električna stikala.

Hana F.: Ste bili kot hišnik zaposleni še na kakšni drugi šoli ali samo na OŠ Dolenjske Toplice?

Brane Š.: Ne, samo tukaj.

Anja J.: Ali ste zadovoljni z delom, ki ste ga opravljali, ali bi kaj spremenili?

Brane Š.: Niti ne vem, če bi kaj spremenil, sam sem bil izučen za kovinarja, orodjarja in sem delal v nekem podjetju, ki je kasneje propadlo. Delo tukaj mi je všeč, ker je raznoliko, imaš veliko svobode gibanja, ni ti treba biti kot v kakšni tovarni za mrežo, ograjo, zidovi, lahko si zunaj in veliko se lahko giblješ.

Hana F.: Ali boste to delovno mesto kaj pogrešali?

Brane Š.: Mogoče bom, zaenkrat še nimam tega občutka, ampak mislim, da ne bom, saj se bom večkrat vračal nazaj, večkrat vas bom obiskal.

Anja J.: Česa se veselite v prihodnosti, kakšne načrte imate, kako boste izkoristili čas?

Brane Š.: Če se bo dalo, bom potoval, imam pa tudi doma precej dela, saj moram skrbeti za čebele, mogoče bom celo povečal čebelje družine, tako da mislim, da bo kar pestro in mi ne bo dolgčas.

Anja J.: Torej se veselite upokojitve?

Brane Š.: Da, se veselim.

Anja J., Hana F.: Zahvaljujete se vam za intervju in vam želiva še mnogo lepega v času, ki ga boste preživeli ob drugih izzivih v življenju.

(Intervju sta vodili Anja Janežič in Hana Fink, 9. a, vprašanja so sestavili učenci novinarskega krožka, to so Nuša Fink, Ruby Halić, Jakob Ivanež in Ayrton De Nova, 7. b, mentorstvo: Jasmina Kokalj, prof., Vesna Kastelic, mag. prof.)

Irena Glavan, učiteljica razrednega pouka na OŠ Dolenjske Toplice

Mija P.: Koliko časa že delate na Osnovni šoli Dolenjske Toplice?

Irena G.: Nekaj mesecev manj kot 40 let, ker sem bila na začetku delovne dobe septembra in oktobra drugje, saj so mi rekli, da tukaj ne bom dobila službe.

Hana F.: Ste bili potem zaposleni že prej kje drugje, preden ste se zaposlili tukaj?

Irena G.: Da, tista dva meseca sem delala v Novolesu.

Hana F.: Kakšno delo ste opravljali tam?

Irena G.: Delala sem v pisarni kot telefonistka in sem sprejemala naročila, moram pa dodati, da mi tisto delo ni ustrezalo.

Mija P.: Ali ste vedno učili samo na razredni stopnji, torej učence od prvega do petega razreda?

Irena G.: Da, vedno.

Hana F.: Kateri razred ste najraje poučevali?

Irena G.: Najraje sem imela prvo generacijo devetletke, ker sem

ostala z njimi štiri leta. Dobila sem jih kot prve razrede in čez tri leta je kazalo, da bo samo en prvi razred, učiteljica iz četrtega razreda pa je šla na porodniški dopust, zato so mi dali možnost, da grem naprej v četrti razred s temi istimi učenci. Bili so zelo prijetna generacija, čeprav jih je bilo v razredu kar 28.

Mija P.: Ali vam je prijetno delati z otroki?

Irena G.: Je, saj sicer v tem poklicu ne bi bila tako dolgo.

Hana F.: Če bi lahko, bi se danes odločili za kakšen drug poklic?

Irena G.: Danes je poučevanje veliko težje, kot je bilo včasih, ker so otroci veliko bolj zahtevni, samosvoji, drugače vzgojeni in skorajda brez zavedanja, kakšna vrednota je znanje, manj je spoštljivosti do drugih, zato ne vem, kako bi se odločila, o tem nisem razmišljala; je pa res, da sem kot osnovnošolka razmišljala, ali bi bila medicinska sestra ali učiteljica. Takrat ni bilo velike izbire poklicev, še posebej, če smo dekleta morala ostati doma.

Mija P.: Kateri predmet ste najraje poučevali?

Irena G.: Mislim, da kar vse, saj so predmeti na razredni stopnji zelo povezani med seboj, če pa bi se morala odločiti, pa bi rekla, da glasbo.

Hana F.: Kako to, da ste se odločili za poklic učiteljice in ali vam je kdo pri odločitvi pomagal, vas usmerjal?

Irena G.: Nisem imela druge mož-

nosti, v medicini se na koncu nisem našla in potem je bila ta izbira še edino, kar mi je ostalo, da bi ostala blizu doma.

Mija P.: Ali ste že kot majhna deklica razmišljali o poklicu učiteljice?

Irena G.: Tega se ne spomnim, prihajala sem z dežele in nisem preveč razmišljala o tem. Izbire nisem imela velike.

Hana F.: Ali se vam zdi poučevanje zahtevno delo?

Irena G.: Da, zdi se mi zelo zahtevno delo, ker moraš spoznati otroke in njihove stile učenja, eni raje poslušajo, drugi raje delajo sami, tretji si najbolj zapomnijo, če si vizualno predstavljajo stvari.

Mija P.: Kaj najraje počnete v prostem času?

Irena G.: Rada rešujem križanke, preberem kakšno dobro knjigo, če imam možnost, rada grem na morje, tudi pozimi.

Mija P.: Kateri predmet ste imeli v osnovni šoli najraje?

Irena G.: Zgodovino.

Hana F.: Ali boste kaj pogrešali to delovno mesto, sedaj, ko odhajate v pokoj?

Irena G.: Vesela sem, da zaključujem, saj prihajajo zelo zahtevne generacije otrok, nekoliko sem že utrujena od vsega, bolj kot delo bom najverjetneje pogrešala ljudi, torej najbolj sodelavce.

Mija P.: Česa se najbolj veselite v času, ki bo nastopil po upokojitvi?

Irena G.: Prostega časa, saj ni več obveznosti, ni treba več zjutraj zgodaj vstati, se urediti in iti na delov-

no mesto, ni treba več načrtovati, kaj boš počel naslednji dan z otroki, saj moramo učitelji veliko načrtovati vnaprej.

Hana F.: Kakšna je razlika med poučevanjem včasih in danes na tej šoli? Občutite razliko?

Irena G.: Šola je taka, kot je, prebarvali smo stene, zamenjali pohištvo, menjali so se sodelavci, so pa generacije otrok danes zelo drugačne v primerjavi z včasih – kot sem že povedala prej.

Mija P.: Ali bi prej šli od tu, če bi imeli možnost?

Irena G.: Ne, prej ne bi šla, ampak zdaj, ko je čas za to, pa je prav, da grem.

Mija Pavlin in Hana Fink, 9. a: Hvala za sodelovanje in vaše odgovore, želiva vam veliko miru in sprostitve ob upokojitvi ter veliko dobrih knjig!

(Intervju sta vodili Mija Pavlin in Hana Fink, 9. a, vprašanja so sestavili tudi učenci Novinarskega krožka, to so Nuša Fink, Ruby Halić, Jakob Ivanež in Ayrton De Nova, 7. b, mentorstvo: Jasmina Kokalj, prof., Vesna Kastelic, mag. prof.)

Marija Andrejčič, knjižničarka in učiteljica slovenščine na OŠ Dolenjske Toplice

Mija P.: Kako dolgo ste delali na naši šoli oz. na Osnovni šoli Dolenjske Toplice?

Marija A.: Tukaj sem delala 40 let.

Hana F.: Ali ste vsa leta delali v knjižnici ali ste poučevali tudi slovenščino ali kateri drug predmet?

Marija A.: Vsa leta sem delala v knjižnici in vsa leta sem tudi poučevala slovenščino, zadnje leto pa sem delala tudi v oddelku podaljšanega bivanja.

Mija P.: Zakaj ste se odločili za poklic knjižničarke?

Marija A.: To me je zelo veselilo, že kot majhna deklica sem rada brala, prebirala in urejala knjige, že v domači knjižnici sem popisovala knjige, takrat še na roke, skratka, to me je vedno zelo veselilo.

Hana F.: Potem bi rekli, da vam je všeč ta poklic?

Marija A.: Da, zelo.

Mija P.: Ali mogoče veste, koliko enot gradiva šteje šolska knjižnica?

Marija A.: Okrog 35 000 z učbeniki vred.

Hana F.: Ali imate mogoče kakšno najljubšo knjigo?

Marija A.: Moja najljubša so še vedno Prešernove *Poezije*, od proze pa knjiga Mance Košir *Žareti upanje*.

Mija P.: Ali mogoče veste, koliko knjig ste do zdaj v življenju že prebrali?

Marija A.: Bil jih je veliko, a jih žal ne štejem.

Hana F.: Ste se za izbiro svojega poklica odločili sami? Ali so vas pri izbiri starši podpirali?

Marija A.: Da, sama, to je bila samo moja odločitev, malo sem oklevala, saj sem razmišljala o študiju medicine, potem pa sem se raje odločila za humanistiko, pri tem pa sem imela tudi podporo staršev.

Mija P.: Kateri razred ste najraje učili in zakaj?

Marija A.: Vseeno mi je bilo, ne bi mogla izpostaviti samo enega razreda, delala sem tudi v vrtcu, na razredni in predmetni stopnji, nekaj časa sem delala tudi kot vzgojiteljica, tako da mi je vse, kar je v sklopu šole in vrtca, zelo pri srcu.

Hana F.: Ali so vas knjige in poklic knjižničarstva zanimali že kot učenko?

Marija A.: Da, že kot učenka oziroma deklico, saj sem zelo rada brala.

Mija P.: Ali ste kot knjižničarka delali tudi na kateri drugi šoli?

Marija A.: Ne, na drugi šoli ne, sem pa honorarno delala v Knjižnici Mirana Jarca Novo mesto.

Hana F.: Če bi imeli možnost, bi nadaljevali poučevanje tukaj ali ste zadovoljni s tem, da odhajate v zaslužen pokoj?

Marija A.: Če bi morala delati, bi tukaj vsekakor nadaljevala delo, sicer pa se veselim novih izzivov, še naprej se bom izpopolnjevala.

Mija P.: Kaj boste pogrešali ob upokojitvi? Mogoče knjige?

Marija A.: Družbo, učitelje, sodelavce, učence. Ne bom pa pogrešala knjig iz te knjižnice, saj jih že predobro poznam, ker sem že vse prebrala.

Hana F.: Česa se najbolj veselite v času upokojitve?

Marija A.: Našla sem si že različne dejavnosti, ki me bodo zaposlovale, tako da bom doma, še manj kot zdaj, tudi za več dni skupaj bom odsotna, zato se že zelo veselim novih izzivov.

Mija P.: Ali imate radi, da je knjižnica tiha in prazna, ali imate radi, da pride v knjižnico skupina, na primer punčk, in išče kakšno knjigo, pa se potem pogovarja o njej?

Marija A.: Raje imam obiskovalce, tiste prave, ki res pridejo v knjižnico z nekim namenom, se pa knjižnica spreminja v večnamenski prostor, ki bi moral biti namenjen predvsem pogovorom o knjigah, a se žal v njej dogaja še marsikaj drugega, saj ni dovolj prostora za druge dejavnosti, ker je šola postala premajhna.

Hana F.: Se mogoče spomnite, kako je potekala izposoja knjig, ko še ni bilo takšne tehnologije, ki je na voljo danes?

Marija A.: Ja, se spomnim, vsaka knjiga je imela listek, kartonček, ki smo ga vzeli iz knjige, zapisali datum izposoje in številko knjige, tudi nalepk ni bilo, vsak učenec je imel svojo kartoteko, v katero smo vložili kartonček, kar je pomenilo, da si je izposodil knjigo.

Hana F.: To pomeni, da ko se je sistem posodobil, ste morali vsako knjigo vzeti v roke in jo opremiti z nalepkami?

Marija A.: Ja, preizkusila sem kar nekaj programov za izposajo knjig: klasične inventarne številke knjig, program DOS, potem šolska knjižnica, COBISS ...

Mija P.: Potem ne bi zamenjali šole, kjer ste delali vsa ta leta?

Marija A.: Če bi še naprej redno delala, ne. Tukaj mi je bilo namreč zelo všeč, tako da je bila to moja edina redna služba, zdaj pa odhajam.

Mija P., Hana F.: Zahvaljujete se vam za intervju in vam želiva še mnogo lepega v času, ki ga boste preživeli ob drugih izzivih v življenju.

(Intervju sta vodili Mija Pavlin in Hana Fink, 9. a, vprašanja so sestavili učenci Novinarskega krožka, to so Nuša Fink, Ruby Halić, Jakob Ivanež in Ayrton De Nova, 7. b, mentorstvo: Jasmina Kokalj, prof., Vesna Kastelic, mag. prof.)

SPOMINI NA OSNOVNO ŠOLO – DEDKI IN BABICE OTROK IZ OSNOVNE ŠOLE DOLENJSKE TOPLICE

OCENJEVANJE V ČASU VAŠEGA ŠOLANJA

V katero šolo ste hodili? Kako se je šola imenovala?

OŠ Heroja Rajka Dol pri Hrastniku.

Kako je potekalo ocenjevanje v času vašega obiskovanja osnovne šole?

Ustno in pisno.

Na kakšen način so učitelji ocenjevali?

Glede na znanje z ocenami od 1 do 5 ustno in pisno s kontrolnimi nalogami.

Koliko ocen ste morali pridobiti pri posameznem predmetu?

Različno. Od ene ocene na semester, pa tudi do deset. Odvisno od učitelja in predmeta.

Ali ste imeli pri vseh predmetih številčne ocene?

Da, v spričevalu je bila poleg številke še beseda: 5 (odlično), 4 (prav dobro), 3 (dobro), 2 (zadostno), 1 (nezadostno).

Pri katerih predmetih jih niste imeli? Kako ste imenovali te ocene? Pri vseh smo imeli ocene. Imena so imele samo enke: cvek, kol, šus ...

Ali ste imeli napovedano ocenjevanje?

Ne.

Kako so učitelji izbrali učenca, ki so ga ocenili?

Učitelji so ocenjevali po abecednem redu priimkov ali izbrali učenca tako, da so pogledali po razredu in pokazali s prstom na »žrtev«.

Na kakšen način ste se pripravljali na ocenjevanje?

Največ s poslušanjem razlage pri pouku.

Pri katerem predmetu vam je bilo ocenjevanje najtežje in zakaj?

Pri fiziki v osmem razredu zaradi zelo stroge učiteljice in njene nerazumljive razlage.

Ali vas je bilo ocenjevanja strah? Zakaj?

Ne, le včasih je bila prisotna rahla trema.

Na kakšen način so bili starši obveščeni o ocenah?

Na roditeljskih sestankih.

Ali se spomnite kakšnega zanimivega dogodka, ki je povezan z ocenjevanjem? Opišite ga.

Ena in edina dvojka v vseh osmih letih šolanja. Vzrok sta bila učiteljica in moje neznanje. Čez dva dni je bila popravljena s petico.

Magda, 69 let

Ela Gorše, 3. a

Babi Daše Pauljecovič

V katero šolo ste hodili? OŠ Brata Mišič.

Ste na vaši šoli imeli tudi interesne dejavnosti/krožke? Da.

Katere krožke so ponudili na šoli? Petje, risanje, spoznavanje okolja okoli šole ...

Kateri krožek ste izbrali? Pevski krožek.

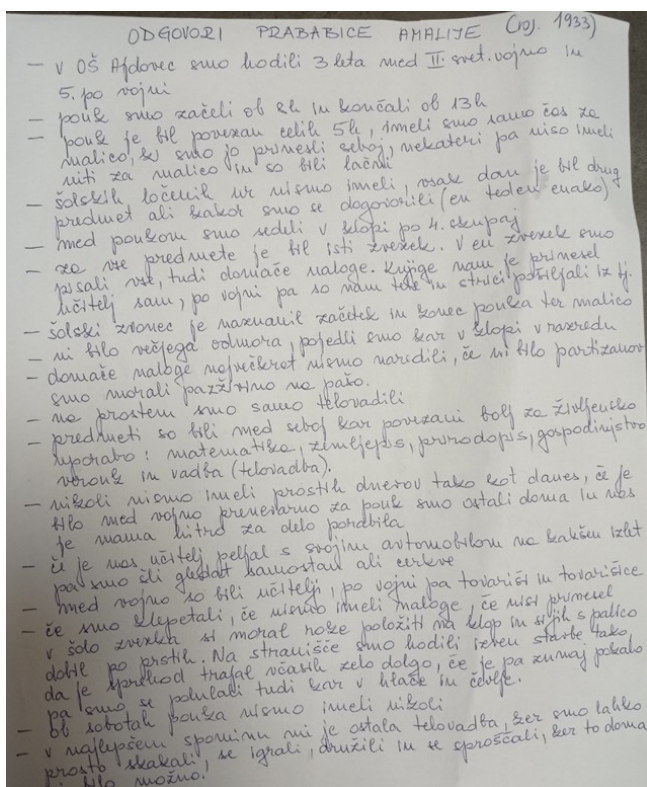
Zakaj ravno tega? Ker rada pojem.

Ali ste si želeli katere druge dejavnosti, pa te ni bilo? Šivanje in »štrikanje«.

Zakaj te dejavnosti niso ponujali? Ni bilo učiteljice, ki bi jo izvajala.

Ali menite, da so interesne dejavnosti dobre za otroke? Zakaj? Da, ker se tam delajo zanimive stvari.

Če bi vam danes ponudili različne interesne dejavnosti, za katero bi se odločili? Šivanje in dejavnosti zunaj.

Izabela Kastelic, 2. b

Andreja Käfer Gorše

V katero šolo ste hodili? V Osnovno šolo v Mariboru, in sicer pred 43 leti.

Kako se je šola imenovala? Osnovna šola Borci za severno mejo Maribor.

Ste na vaši šoli imeli tudi interesne dejavnosti/krožke? Da.

Katere krožke so ponudili na šoli? Pevski, vrtnarski, šiviljski, ostalih

se ne spomnim.

Kateri krožek ste izbrali? Pevski in šiviljski.

Zakaj ravno tega? Ker sem rada šivala in pela.

Ali ste si želeli katere druge dejavnosti, pa te ni bilo? Ne.

Kaj ste počeli po pouku? Popoldne smo se velikokrat družili zunaj do trde teme.

Ali menite, da so interesne dejav-

nosti dobre za otroke? Zakaj? Zelo dobre, ker se naučijo nekaj novega.

Če bi vam danes ponudili različne interesne dejavnosti, za katero bi se odločili? Kuharski krožek.

Ela Gorše, 3. a

TEKMOVANJE V ČASU BABIČINEGA ŠOLANJA

Moja babica je hodila prva štiri leta v Osnovno šolo Gaberje, nato pa v Brusnice. Šolala se je od leta 1962 do 1970. Na šoli niso imeli kakšnih posebnih tekmovanj, imeli so samo bralno značko, ki je bila obvezna za vse učence, saj je vplivala tudi na oceno.

Loti Zupančič, 7. a

Babi je obiskovala osnovno šolo Ivan Prijatelj Sodražica. Obiskovala jo je med leti 1960 in 1970. Da bi potekala kakršna koli tekmovanja, se babi ne spomni. So se pa takrat učenci udeleževali raznoraznih iger in nastopali na šolskih predstavah. Tako športne kot druge igre so bile enakovredne. Vsi so se lahko udeleževali vseh aktivnosti. Vsi rezultati so bili javno objavljeni na šolski oglasni deski. Učenci niso bili nikoli nagrajeni, le pohvaljeni.

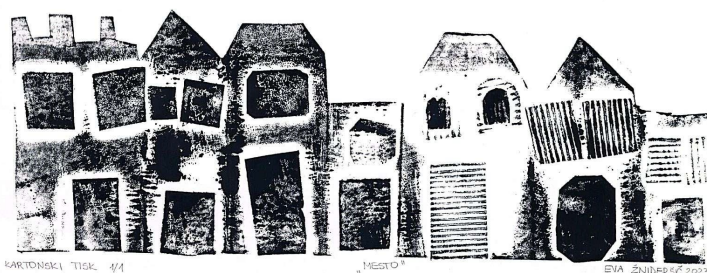

Tia Kramaršič 7. a

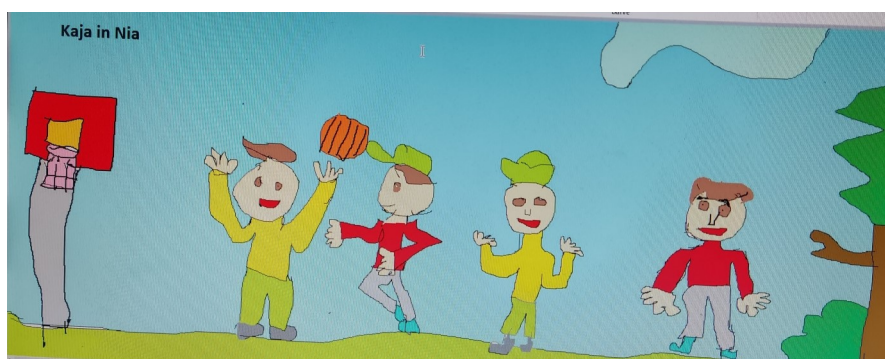
Eva Tomažin, 4. a

Jakob Sajevec, Maks Grmek, 2. a

Eva Žnideršič, 1. a

Nika Černe, 8. b

Kaja in Nia, 2. b

VARNO IN SPODBUDNO UČNO OKOLJE - VSUO

Triletni projekt Varno in spodbudno učno okolje se v letošnjem šolskem letu uradno zaključuje. Letošnje leto smo namenili predvsem pogovorom o vedenju in komunikaciji, ki nas v šoli moti, in o želenem vedenju, za katerega se moramo vsi truditi.

Veliko smo se pogovarjali o medsebojnih odnosih, o spoštljivi komunikaciji, reševanju konfliktov, o pomenu dobrega počutja v šoli in kaj lahko vsak posameznik za to stori.

Vsi učenci in učitelji šole smo se seznanili tudi s pojmom čuječnosti, ki nam lahko pomaga pri osredotočanju, umirjanju misli in ozaveščanju čustev.

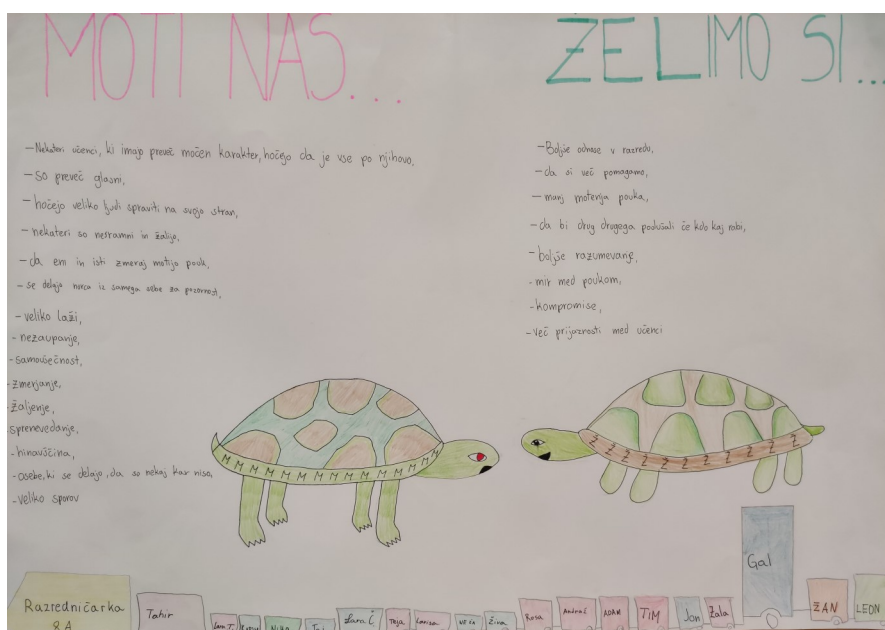
Kljub uradnem zaključku projekta bomo z ozaveščanjem strpnega in spoštljivega komuniciranja nadaljevali ter se vsi trudili, da nam bo v šoli lepo in prijetno.

Tim VSUO

OTROŠKI PARLAMENT V OŠ DOLENJSKE TOPLICE

Otroški parlament je program, ki je nastal na pobudo učencev pod okriljem Zveze prijateljev mladine in ki je namenjen izobraževanju o človekovih in državljskih pravicah.

Na naši šoli je letos potekal otroški parlament. Imeli smo več srečanj, na katerih so se zbrali predstavniki vseh razredov od 1. do 9. razreda, se pogovarjali o problemih in iskali rešitve teh problemov na temo, ki so jo lansko leto izbrali na Nacionalnem otroškem parlamentu: »Duševno zdravje otrok in mladostnikov«. Ko smo imeli zadnji sestanek, smo izbrali predstavnika, ki je predstavljal našo šolo na Regijskem otroškem parlamentu. Javila sem se in bila izbrana, da sem skupaj z učiteljico odšla na Osnovno šolo Grm v Novem mestu in predstavljala našo šolo. Tako sva se 27. marca 2023 z učiteljico odpravili v Novo mesto. Najprej smo imeli predavanje, nato pa so nas razdelili v skupine. Vsaka skupina je dobila svojo podtemo. Skupine smo odšle v svoj prostor, kjer smo skušali v kratkem

času zbrati in zapisati čim več pomembnih informacij o temi in zbrati vse ideje in predloge, kako bi rešili problem. Nato je v skupnem prostoru vsaka skupina predstavila svoj problem in predloge rešitve oziroma izboljšanja. Po predstavitvi skupine so predstavniki iz različnih šol podajali svoja mnenja in predlagali svoje rešitve. Na koncu smo izbrali 10 delegatov, ki so našo regijo zastopali na Nacionalnem otroškem parlamentu. Žal nisem bila med izbranimi, vendar sem se res potrudila.

To je bila zelo dobra, nova izkušnja zame. Tam sem spoznala nove ljudi, s katerimi sem sodelovala in iskala rešitve.

Mija Pavlin, 9. a, mentorica OP: Tina Hrstar

OBISKAL NAS JE TOM TELEFON

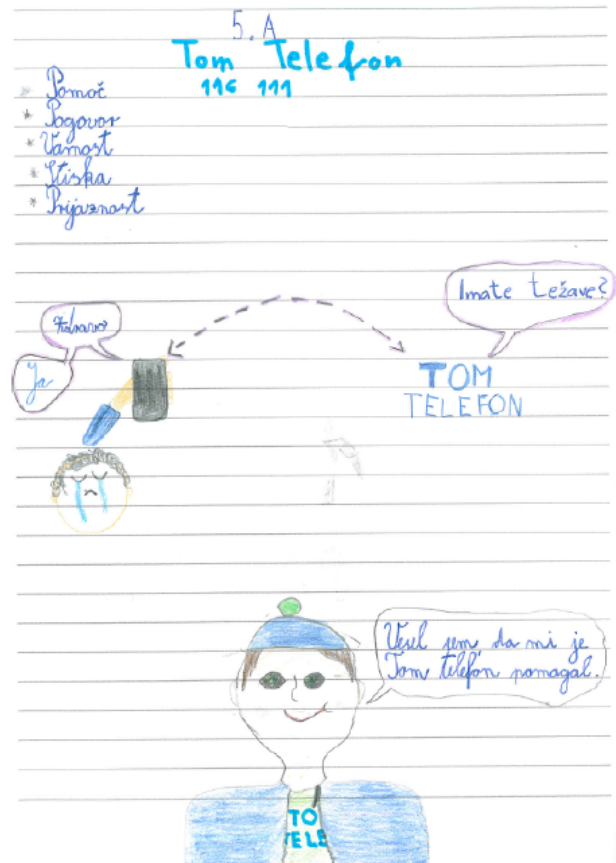
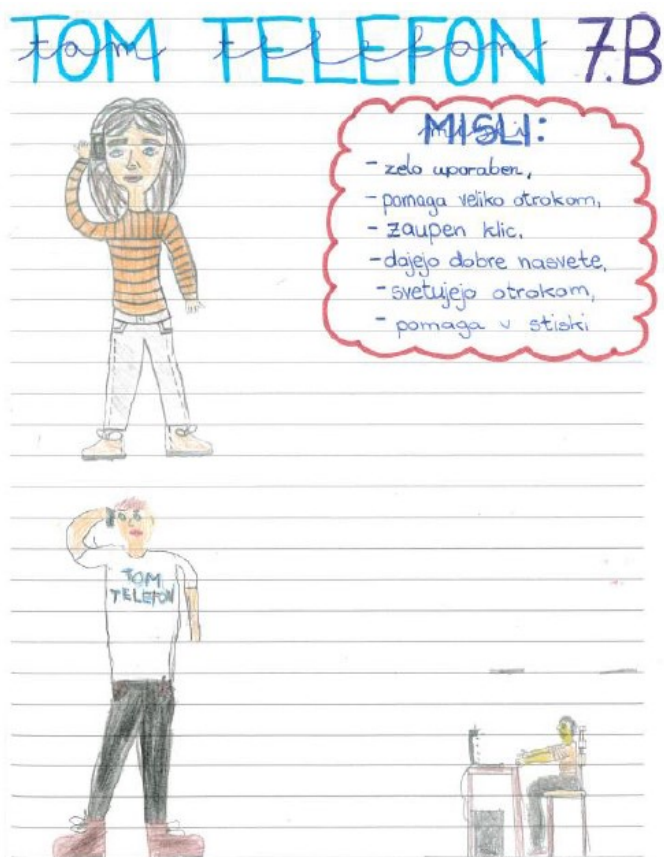
TOM telefon® je edini splošni telefon za otroke in mladostnike v Sloveniji. Ob mednarodnem dnevu otroških telefonov so začeli z akcijo »Tom potuje, otroke obiskuje«. Namen akcije je, da otroci in mladostniki spoznajo TOM telefon® in njegovo delovanje. V sklopu akcije po slovenskih šolah potuje nahrbtnik, ki ga vsaka šola gosti en teden.

Na naši šoli smo nahrbtnik gostili v času od 11. do 17. oktobra 2022. Učenci od 3. do 9. razreda so v tem času spoznali, da lahko kadarkoli po telefonu, e-pošti ali spletni klepetalnici navežejo stik s svetovalci in jih kontaktirajo zaradi kateregakoli vprašanja ali težave. Nekatera svoja vprašanja, težave, skrbi in strahove so že lahko zapisali in jih poslali na sedež TOM telefona.

V spominsko knjigo je vsak razred zapisal nekaj misli o sloganu »Odgovor je pogovor« in o pomenu takšnega anonimnega in brezplačnega telefona za otroke. Učenci so svoje zapise obogatili tudi s simpatičnimi ilustracijami.

Zapisała: Tina Hrastar, prof.

DAJTE NAM PESEM

DESETNICA S SREČNIM KONCEM

Beli grad v daljini stoji,
po njem pa mladenič zaskrbljeno hódi,

Boga kar za sina prosi,
dobi pa hčer, ki srečo trosi.

Hči je Marjetica,
mala desetnica.

Kadar ona kruha jé,
mama joče se.

Marjetica vpraša, zakaj joče mati,
mati ji odvrne, da jo čaka svet pred vra-
ti.

Ptica mala prileti, prstan je prinesla,
mama kolač naredi, prstan vanj pri-
mes'la.

Ugrizne Marjetica v prstan zlat,
naenkrat jo oblije strah,
mora v desetino it'
in v naravi prenočit'.

Poslovi se, gre v gozd,
a drevo podi jo proč:
»Bo treskalo, bo trejšilo,
vame, kar bo trejšilo!«

Pride do naslednjega,
je zgodba čisto ista:
»Bo treskalo, bo trejšilo,
vame, kar bo trejšilo!«

Pride pa do tretjega,
doleti jo sreča:

»Kar zaspi, Marjetica,
utrujena desetnica.«

Sedem let minilo
in vrne se Marjetica na grad.

Se je jedlo, se je pilo,
na gradu vsak je svat.

Marjetica do matere pristopi,
jo vpraša, če lahko prenoči,
materi solza v oko stopi,
misli, da jo varajo oči.

Marjetico objame,
privede jo v grad,
jo ljubeče čaka vsaka sestra,
to bila dogodivščina je pestra.

Hana Fink, 9. a

Nuša Fink, 7. b

Neža Medle, 8. a

MLEKO

Tekočina, ki iz krave priteče,
nikoli nič ne reče.

Vedno ga popijem do konca,
da nič ne ostane od lonca.

Ko vroče mleko popijem,
se opečem

in domov stečem.

Mleko polijem
in vse pomijem.

Ko mleka zmanjka,
oče izgine,

krava pogine,
ostane še bik.

A vse je fino,
saj že jemo čoksolino.

Pija Vidic, Lukas Fifolt, Rok Špelko
in Marcel Markovič, 9. b

Kolo vzame,
Obleče si obleko.

Lahki zajetek pa pose.

En dvatri na kolesu je.

Sobota je dan, prafekten za kolo.

Ana na kolesu je, a to brez čakade.

Roke obe so na telefonu.

Joj groza in strah!

Evo paje že na tleh, z roko zvito

Nogo pa razbito

Joj me ne, rezilke že prihiti.

Evo paje na postelji, v bolnišnici leže.

ENEJA

Eneja Sepaher, 5. a

TELEFON NI ZA KOLO

Če prehitro drviš,
se takoj zaletiš,
štrbunkneš,
bum!

In če štrbunkneš,
buško dobiš
in k zdravniku letiš!

Pazi, da česa ne podreš,
ker boš plačal en keš!

Pazi, da gledaš okoli,
ker se ti lahko zgodijo karamboli.

In to še isti čas,
ko pritisneš na gas.

Ne bulji v telefon,
ker boš ti povzročil karambol.

V luč se boš zaletel,
ter poletel!

Ajda Šikonja, 5. b

Zala Zupančič, 5. a

LJUBEZEN DO ŽIVALI

Ljubezen me vleče
čisto tja do sreče.

S tem ne mislim človeka,
to razlika je – kot beton in opeka.

Ljubezen me vleče do živali,
čeprav nekateri bi jih nagnali.

Jaz imam rada prav vse,
konje, mačke ali pse.

Lana Ljubi, 6. b

KOLESAR

Ima dve kolesi
in dve pedali,
pa še sedež in krmilo.
Kaj je to?

Seveda kolo!
Na njemu sedi nekdo.
Kdo?
Kolesar seveda!

Je na cesti s telefonom!
Pride avto
in ga zbije.
So že tu rešilci
in še gasilci.
Le kaj bo z njim?

Tadej Kukman, 5. b

Marko Pavlin, 1. a

POLŽEK

LUNA

V nebo visoko poletim.
Vidim vse svoje sanje.
Skozi Luno drvim
in se vanjo zaletim.

Konec Lune,
a ne vidim poletja.
Spet se sliši krik,
a ne sliši se petja.

Moje sanje,
moj dotik.

OČI

V mojih očeh siješ,
v svojih se smejiš.
Skupaj, med nama ljubezen se gre-
je.
In tam med očmi se pesem stopi.
Tam, kamor zasveti Luna,
toplo se ti zazdi.
A tam, kjer so oči,
vidiš ti.

BESEDA

Beseda je iz črk,
a duša iz srca.
Moja črka, moje ime,
moje zlate črke.

Zoja Mujić, 6. a

Ha, ha, ha mali polžek,
tebe pa ujame tudi dežek.
Se smejal je zlobni ježek,
ponudil mu je tekmo,
za zmago dobil bi petko.
Ampak sreča je opoteča
in ježek si poškoduje pleča.
Polžek ima svoj tempo
in tako dobi svojo tekmo.

Tia Kramaršič, 7. a

Klara Kastelic, 9. b

Erazem Kavčič, 7. a

Ajda Legan, 9. b

VOLK IN LISJAK

Bil je volk mesar,
dal je meso za denar.
Potem lisjak je prišel,
rekel, da meso bi imel.
Volk postavil je ceno grozno,
a lisjak je rekel, da ima malho praz-
no.
Volk usmili se lisjaka,
ta obljubi, da prinese mu desetaka.

Dolgo volk čaka na plačilo,
mnogo dni je že minilo.
Potem lisjak se prikaže,
a cene mu ne pokaže.
Spet volka prosi lepo,
naj da zastonj mu meso.
Volk mu tokrat ni nasedel,
reče: »Plačaj ali pa ne boš jedel.«

Gal Berkopec, 7. a

PO SLEDEH JOSIPINE TURNOGRAJSKE –
NATEČAJ ZA NAJBOLJŠO LJUBEZENSKO PESEM V REPUBLIKI
SLOVENIJI ZA LETO 2022

LJUBEZEN

Oh, ljubezen.

Za njo ni zdravila,
to prav posebna je bolezen.
Ne pomaga nič, od napitkov do
aspirina.

Simptomi: nerodnost na kvadrat,
zmeden tako, da ne veš, kaj bi rad.

Četudi gledaš v strop ali v steno,
te prav nič manj ne bo bolelo.

Ko se zjutraj pogledaš v ogledalo,
misliš, da te bo pobralo.

Mogoče se mi je zmešalo,
mogoče se mi je samo sanjalo.

Ne veš, kaj sam s sabo bi.

Mogoče pa iz tiste klopi
se smehlja nekdo,
ki čuti isto kot ti.

Nejc Kastelic, 7. b

sS pesmijo Ljubezen uvrščen v ožji
krog najboljših v Sloveniji (od 4.
do 10. mesta)

KAKO JE LJUBEZEN NASTALA

Ljubezen je nastala

že dolgo nazaj.

Takrat sta se dva pogledala,
se stisnila in bila sta zaljubljena,
čeprav nista vedela, zakaj.

Tako se je skozi leta razvijala
in fantje so dvorili dekletom.

Nekateri so ljubezen skrivali
in se ljubili na skrivaj,
kot sta to počela Romeo in Julija,
kasneje so poroke napovedovali.

Nekateri so se ljubili potihoma
in ljubezen je rasla in padala vse
do danes.

Danes se ljubijo drugače,

ljubijo se hitro,
nekateri se sploh ne ljubijo,
nekateri se ljubijo klasično,
drugi spet čisto po svoje.

In tako se je do danes
odpirala in zapirala ljubezen,
in verjamem,
da se bo še naprej.

Pina Lavrič, 8. b

Rosa Brinovar, 8. a

LJUBEZEN

Ljubezen je vse,
kar človek občuti.

Ljubezen je dar,
ki ne sme ti biti mar.

Ljubezen je sreča,
ker v njej ni gneča.

Če ljubezni ne bi bilo,
bi bil svet drugačen,
brez sreče in svetle ljubezni.

Rosa Brinovar, 8. a

DRAGA

Ljubezen je lahko kruta,
kot pesem hkrati je bolezen.

Ogenj te ogreje,
zima ohladi,
nato pride ona
in te nasmeji.

Ko pride mimo,
očala se ti zarosijo,
in pazduhe se v potu utopijo,
kot Romea je Julija
na zmenek te povabi junija.

Eva Jarc, 9. b

Tin Marc Klobučar, 7. b

Lukas Fifolt, 9. b

Lukas Fifolt, 9. b

LJUBEZEN

Ljubezen
in ljudje tudi, pa ljubi
včasih tako, včasih drugače,
zaradi strahu tresejo hlače, a ljubezen je lepa, čeprav včasih boli in peče kot
ogenj, ki vse osmodi. Ljubezen ima veliko barv, je pisana, kot bi bila narisana. In
poje in pleše in se ne ustavi. Tako se reče ljubezni pravi, ki včasih je strastna,
včasih počasna, včasih je majhna, včasih velika. In ljudje ljubijo,
pa živali ljubijo, pa zvezde ljubijo, pa svet, ne
samo svet, cele galaksije ljubijo.

Ljubim jaz, ljubiš ti,
ljubimo
vsi.

Hana Fink, 9. a

DRAGI

Ljubezen je lahko lepa,
to veš,
ko je v grlu kepa,
vsakič, ko gre mimo,
se zdi,
da nekdo prižge ti klimo.

Včasih je tudi kruta,
takrat počutiš se kot skuta,
počutiš se nemočno
in nič več ni poskočno.

Ko bo taprava,
čustev bo kot poplava,
takrat,
ko bo zares,
bo v tebi pravi kres.

Pija Vidic, 9. b

Žan Ravbar, 6. a

Tia Gril, 7. b

Nika Majer, 8. a

JAO, MOJA LJUBEZEN

Ljubezen je moja,
ljubezen je tvoja,
ljubezen je krasna,
ljubezen je špasna.

Ljubezen se smeje,
ljubezen se joče,
kot drevesom rastejo veje
in kot dež ropoče.

Ljubezen žgečka,
ljubezen boli,
včasih kriči,
a se ji ne mudi.

Ker ljubezen si vzame čas
in ima prelepi glas,
ki me kliče k tebi
in tebe kliče k meni.

(anonimni avtor, 9. a)

Beti Zupančič, 6. b

NATEČAJ METELKOVO PERO 2022/2023 - 3. MESTO

AKROSTIH

Fran je Metelko,
res dober gospod,
a ne le gospod,
nam, Slovincem, koval je pot.

Metelko boril se je za mir,
en tak profesor,
tak, ki Slovence je spravil na tir,
en tak slovničar,
le tak,
ki ima za pisanje dar,
on je bil tak, da bilo mu je mar.

Nejc Kastelic, 7. b

ZA LJUBI MIR

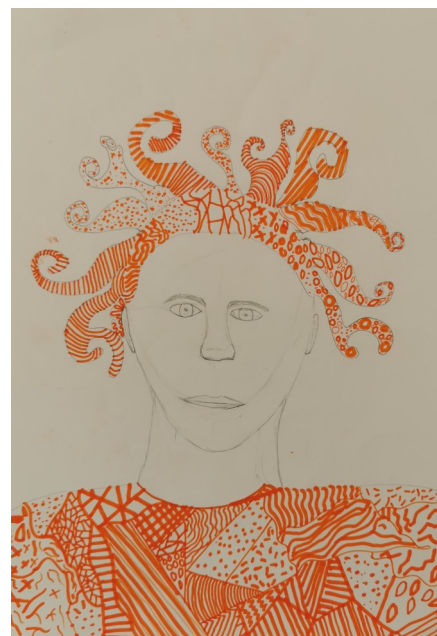
Za ljubi mir
bi naredila vse,
vsako stvar poskusila,
mogočo ali ne.

Čeprav ima mir
veliko oblik,
premalo jih je na svetu,
preveč črnih pik.

Črne pike so nadlega,
so strah in trepet vsega,
vzeti mir in ščep veselja,
to je moja skrita želja.

Mir si čisto vsak želi,
tako kot jaz in prav vsi mi.

Hana Fink, 9. a

Lan Žagar, 7. a

Emma Pečaver, 7. b

Leon Tomažin, 8. a

KAM ME BO PONESLA PESEM

Včasih mi je težko napisati pesem.
Pa ne, ker nočem, saj hočem,
a nobena beseda izpod svinčnika
ne pride.
Pa se ne smejem niti jočem,
samo hočem.

In enkrat mogoče me bo pesem
ponesla
daleč do Lune, kjer je Rimska cesta.
Bom z zvezdami plesala
in s Soncem se igrala.
Ene same skrbi ne bom imela.
Le jaz in Rimska cesta
in vsaka mala zvezda.

Potem pa me bo pesem prinesla
nazaj.
Nazaj v edini domači kraj.
Nazaj na Zemljo, proč od neba.
Nazaj v Slovenijo, tja,
kjer sem doma.

PISATELJ

Pisatelj se mi smili,
je bog v svoji igri
in lahko napiše snubitev,
a čaka ga odločitev.
Ni težko napisati,
kdo se bo rodil,
težje je premisliti,
kdo bo preminil.
Čeprav je svoje igre bog,
on ne mara biti strog,
a glavni junaki se starajo
in svojega boga pokarajo:
»Zakaj si nas ustvaril,
zdaj nas boš pa kvaril,
naj od enkrat kar umrem,
naj v življenju dlje prodrem,
naj pustim, da me vrag vzame,
naj me smrt nežno objame,
naj kot stara, stara roža,
se postara moja koža?«
Pisatelj s solzami v očeh
prepozna svoj velik greh,
spusti pero in knjigo zapre,
da nihče več ne umre.

ONA, KI SEM JI PEL

Sem imel ljubezen,
le njej sem pesmi pel.
Obljubil, da se vrnil bom,
jo v svoj objem sprejel.

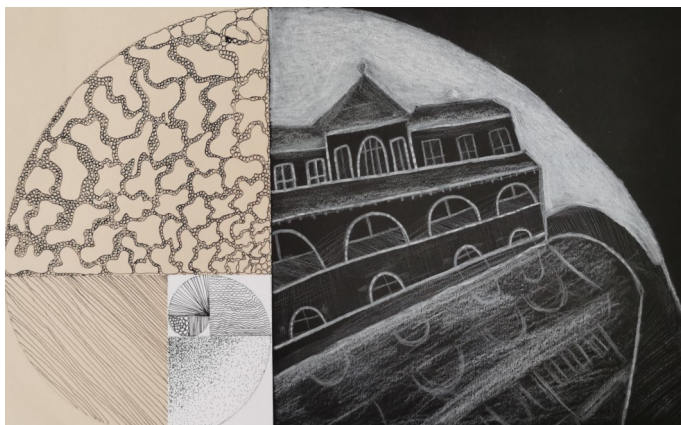
A ko sem prišel nazaj,
pred očmi se mi stemni,
kajti videl sem pekel;
sam hudič in smrt in kri.

Odvržem svoje misli,
a me kličejo nazaj.
Bolijo kot dež kisli,
želim si je nazaj.

Moj um je zdaj le roža
in jeklo je telo.
Nebesna roka boža,
kogar ljubil sem močno.

Počiva že pod zemljo,
je videl več ne bom,
ki je imela željo,
da postaral bi se z njo.

Moj um je ovenel.
Telo je zarjavelo.
Ne bom ji nič več pel,
dokler bo sonce grela.

Hana Fink, 9. a

MEDUZA

A veš o Atenini zvesti svečenici,
ki v kamen te čara z očmi?
Ko slišijo borcev se kriki in klici,
duša iz kamna zbledi.

Meduza ždi sama,
s kačami tam v temi,
in v srcu žge jo rana,
ker ljubezni zanjo ni.

Zašla sem s pota bistva,
ponovno bom začela.
Če bila bi ti Meduza,
raje brez tebe ne bi živela.

Saj, če bi bila prekleta,
borcev ni potrebna četa,
raje sama k tebi grem,
globoko vdihnem, ti povem:

»Strmela bom v tvoje oči,
pa tudi če bom kamen.
Strmela bom v tvoje oči,
pa tudi če ugledam kače pramen.

Strmela bom le v tvoje oči,
zato da grem brez muk.
Strmela bom le v tvoje oči,
le zato, da lahko ne neham.

Strmela bom v tvoje oči,
da bo zadnja stvar, ki jo vidim,
nežnost tvojih slanih solza.

Strmela bom v tvoje oči,
za veke vekomaj.«

PAZI NA MOJE SRCE

Iz spominov narejena,
boljše ena kot nobena,
a spomini so lažnivi,
kot oblaki, temni, sivi.

Srce si mi ukradla,
pa ga še naprej imej.
Ne rabiš vrnit' ga nazaj,
le sladko, nežno se nasmej.

Dokler bo v tvojih rokah,
vem, srce bo žarelo.
Od ljubezni bo kipelo,
hehetalo se in pelo.

Srce si mi ukradla,
pa ga nočem več nazaj.
Obdrži ga le zase,
to je moja želja zdaj.

V žep ga spravi,
ga poljubi vsak večer za lahko noč,
v žep ga spravi, ne izgubi,
pazi, da te ne zasnubi,
saj ko enkrat rečeš DA,
moja boš, prav čisto vsa.

Hana Fink, 9. a

SLAPOVI

Slap, ki teče od sreče;
slapovi kot ptice pojo.
Slap, ki teče od greha,
slapovi kot grenko slovo.

Gori na gori izvirček leži,
iz tega izvirčka pa voda drvi
in iz izvira se potok rodi,
naprej od potoka se reka godi.

Reka je glasna, velika, doni.

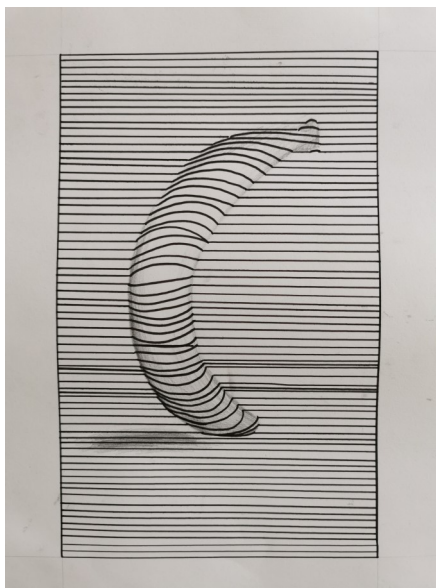
Poslušaj jo, zapri oči.

Nič še ne slišiš?

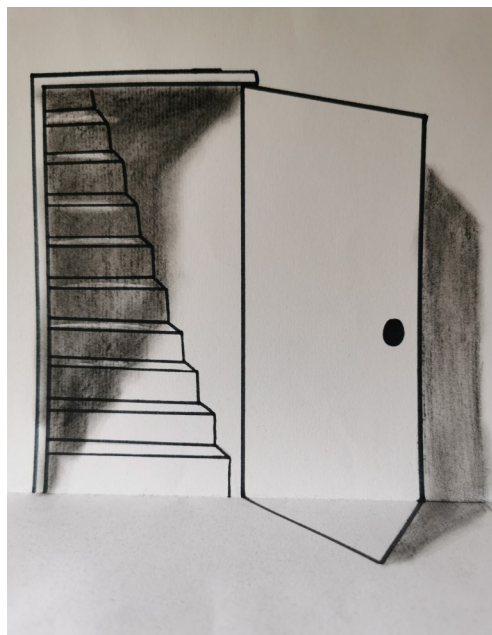
Ušesa napni.

Ne slišiš le dereče vode,
ki s plesom kamne ruši,
slišiš jok in žalne ode,
so ljube tvoji duši.

Take jaz imam najraje,
tisoč pesmi nam pojo,
vidijo tud' daljnje kraje,
spremljajo življenj več sto.

Hana Fink, 9. a

Hana Fink, 9. a

PRAZNIKI

Prazniki so res lep čas,
radodarni pri nas in vas
in prinašajo ljubezen,
lepo, najlepšo bolezen.

Okoli mene so lepe luči,
že slišim zvonjenje zvonov,
nikoli za božič srce ne boli,
o nikdar, saj grem zdaj domov.

Sto priložnosti imam,
tisoč jih za ljubezen dam.
Dom je tam, kjer je družina,
ali tam, kjer je toplina.

Jaz za božič bi ljubezen rada,
ljubezen, ki me z objemi »napada«.

Jaz za božič želim si up,
up, ki ljudem da na lica poljub.

Brez take ljubezni v svetu ne gre,
enkrat zato si zaželi:
»Zelo si želim prijateljstva za vse,
nakar pa ljubezen se razpusti
in meni in tebi srečne praznike želi«.

TA PESEM JE NOVA!

Ta pesem ni kot vse ostale.

Ta pesem je nove in sveže narave.

Ta pesem ni le lanski sneg,

je nov in hladen zasneženi breg.

Ta pesem ni le poletna romanca.

Ta pesem te pozna kot prijatelja in znanca.

Ta pesem se kot snežinka rodi.

Počasi, a hitro se rima zgodi.

Tako kot se leto zavrti naokoli,

ta pesem rodi se, umre pa nikoli.

Kot bi rožo posušila, jo v knjigo zaprla,

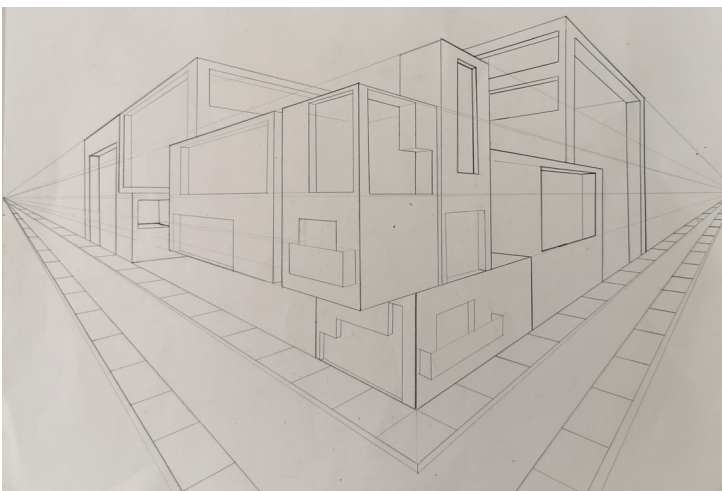
ta pesem tako ne bo umrla.

Ta pesem ni kot vse ostale.

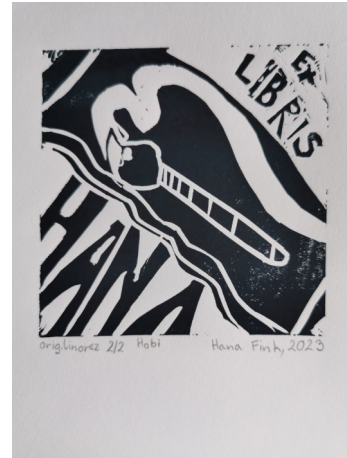
Ta pesem gre daleč, od gora do obale,

zaradi tebe je pesem ljubeče volje,

ker v tvojem objemu njej je najboljše.

Hana Fink, 9. a

LJUBEZEN NA PRVI POGLED

Ljubezen na prvi pogled ne obstaja.

Če koga zagledaš, ti srce zaraja.

Pa to ne pomeni, da se ti dogaja.

Všeč so ti njeni lasje,

všeč so ti njegove oči,

in veš, da tvoje srce ne spi,

in veš, da to ljubezen na prvi pogled – ni.

Čeprav te nasmeje,

ti srček pogreje.

In si številke izmenjata,

veš, da ni ljubezen,

čeprav nimaš občutka, da si trezen.

Mogoče pa je, a veš, da ni mogoče,

ko ti v glavi nekaj ropoče,

in sta prijatelja,

ker ga tolažiš, ko joče.

V redu, mogoče je ljubezen.

Taka majhna, kmalu velika,

lepša je kot kakšna slika,

ker je moja in je najina,

najina ljubezen trajna.

VRELEC ZGODB IN ZGODBIC

KEKEC

Kot otrok je odšel od doma h Koroščevim, kjer si služi kruh. Tam je spoznal dva zelo dobra prijatelja, Rožleta in slepo Mojco. Skupaj so pasli živino. Kekec je pastir, ki na pašniku doživi marsikaj zanimivega. Kadar mu je dolgčas, zelo rad nabira rože, izdeluje mlinčke in piščali.

Nejc Kušar, 3. b

Nuša Fink, 7. b

SLON

Slon je dal na rilec obliž, da ne bodo njegovi prijatelji videli, da ima otečenega. Ne smejo ga videti, da ga ne bi zafrkavali, saj se redko naredi, da slona piči čmrlj. Šel je k zdravniku za živali. Ko je vstopil v bolnišnico, se je vse zatreslo. Slon je težka žival. Zdravnik mu je dal kremo. Vsak dan se je mazal z njo in rilec ni bil več otečen. Živel je srečno do konca svojih dni.

Ela Kapš, 3. b

POPRAVLJALNICA IGRAČ

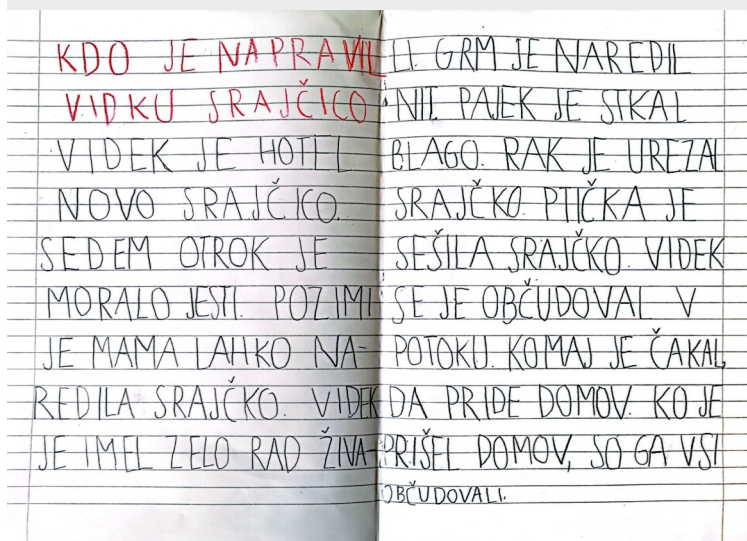
Iz trgovine igrač so izdelali popravljalnico igrač. Otroci iz vasi so hodili gledat, kaj delajo v njej. Videli so, da popravljajo igrače. Popravljalca igrač jim je predstavil svoje delo in otroci so ga z zanimanjem poslušali. Brina ga je vprašala, kako zmore vse to narediti. Rekel je, da vsak zmore vse, ko se tega navadi, saj vaja dela mojstra. Otroci so pri njem izvedeli veliko poučnega.

Neja Erpe, 3. b

OPIS KNJIŽNICE MIRANA JARCA

Knjižnica je valovite oblike. Je zelo velika. Je bele barve. Sestavljena je iz strehe in zidov. Stoji v središču mesta. Namenjena je izposoji knjig. Notranjost je polna sob, kjer se nahaja tudi kip Franceta Prešerna. Prostori so polni knjig in omar.

Lovro Jordan, 3. b

Žiga Štine, 1. a

SNEŽENI MOŽ

Nekoč je živel sneženi mož. Imel je velik klobuk, oranžen nos in oči iz oglja. Nekega dne se je odpravil na pot in videl zajčka, kosa in mačka, ki so hodili proti njemu. Povedal jim je, da je videl rože in vse, kar se mu je pripetilo na poti. Postali so pravi prijatelji. Vsako jutro so se dobili na igrišču in se igrali. Nekoč pa so sneženega moža zaman čakali. Spraševali so se, kje je. Šli so do njegove hiše, a ga tudi tam ni bilo. Potem reče kos, da je vendar že pomlad in da se je sneženi mož zato najbrž že stalil. Odločili so se, da naredijo snežaka iz lesenih palic, saj se ta ne bo nikoli več stalil. Ta bo vedno ostal njihov prijatelj.

Nejc Kušar, 3. b

BIK IN MEČARICA

Nekoč je živel bik Nejc. Vaščani so z njim slabo ravnali, zato je neke noči pobegnil iz ograde v gozd. Nejca je bilo strah, zato jo je ubral direktno skozi gozd. Prišel je do morja, nakar je pokukala iz vode riba mečarica. Nejc jo je vprašal, kako ji je ime. Riba mečarica je odgovorila, da ji je ime Svit. Nejc in Svit sta se spoprijateljila. Kar naenkrat sta zaslišala krike vaščanov, ki so opazili, da jim je Nejc pobegnil. Svit je bežal po morju, Nejc pa po obali. Srečala sta še veliko živali, ki so tudi pobegnile okrutnemu ravnanju vaščanov. Z živalmi sta se spoprijateljila in z njihovo pomočjo sta pregnala vaščane, nato pa sta zgradila skrivno kočico in v njej živela srečno do konca svojih dni.

MOŽ IN ŽABA

V hišici ob roba gozda je nekoč živel mož, ki je imel tri hčere. Žena mu je umrla. Življenje brez žene ni bilo lahko. Hčere so odraščale in nekega dne so sklenile, da očetu poiščejo novo ženo. Odšle so od doma. Na poti pa so srečale žabo. Ogovorila jih je: »Kam pa kam, dekleta?« Najprej so se prestrašile, nato pa so ji povedale, da očetu iščejo novo ženo, ker je njihova mati umrla. Žaba jim je dejala, da če ji bodo pomagale, bo tudi ona pomagala njim. Dekleta so bila začudena, saj si niso znale predstavljati, kako bi jim lahko pomagala žaba. Žaba jim je dala palico, ki je bila čarobna. »Z njo boste odklenile skrinjo, v kateri ima vaš oče belo obleko, čevlje in tančico. Prinesite mi vse troje,« je dejala žaba. Dekleta so se spraševala, le kaj bo žabi vse to. Odšle so domov, vzele vse tri stvari in jih odnesle žabi. Ko je žaba zagledala te lepe stvari, se je spremenila v prelepo žensko. Skupaj so odšle domov. Ko je oče zagledal lepo žensko, ki je bila tudi dobrega srca, se je zaljubil vanjo. Poročila sta se in vsi so živeli srečno do konca svojih dni. Dekleta so spoznala, da je dobrota poplačana z dobroto.

Gal Legan, 6. b

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Bila sta dva najboljša prijatelja, ki sta se igrala različne športne igre – zajec in želva. Igrala sta se tek in ko je detel rekel »Zdaj!«, sta oba začela teči. Zajec je bil v veliki prednosti, zato je zadremal, želvica ga je pa prehitela. Zajec nikakor ni mogel prenesti poraza in priznati želvine premoči, zato se je zlagal, da ga je želvica porinila, da je padel. Vsi so mu verjeli razen detla, ki je vse dogajanje posnel in to pokazal gledalcem. Tako so bili vsi jezni na zajčka, še posebej želvica.

Taj Kramaršič, 7. a

Jaša Lavrič, 9. a

Nejc Poreber in Svit Hlep, 3. a

Tin Brinovar, 5. a

POLŽ IN METULJ

Polž Hitri se sprehaja po travniku, nad glavo mu plapolata travniško cvetje. Na cvetkah se ustavi metuljček Lepi, norčuje se iz Hitrega, naj pohiti, da mu ne uide poletje. Naj hodi hitreje, da mu ne uide celo življenje. Takoj ko to reče, mimo prileti ptica žvrgolica, ki ni nobena druga kakor Lastovica. Metulj samo še enkrat vdihne in Lastovica mu glavo odščipne. Polž Hitri pa pravi: »Ostal bom počasen, da mi življenje ne ponikne.«

Iva Lazič, 7. a

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

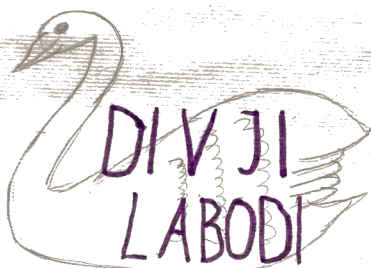
VIRI

ZNAČILNOSTI PRAVLJICE

MNENJE

ELISA:

- LEPA
- DOBRA
- LJUBEZNIVA
- NESEBIČNA
- VZTRAJNA

OSEBE

GLAVNE:

- ELISA
- ENAJSI BRATOV

STRANSKE

- OCĚ, MACEHA, STARKA, LOVCI, KRALI,
- NADŠKOF, L JUDSTVO, LAMIJE,
- RABELJ. VII A

- ČAS IN KRAJ
- PRAVLJIČNA ŠTEVILA
- SREČEN KONEC
- PONAVLJANJA
- NEDOLOČENE OSEBE
- PRAVLJIČNI PREDMETI
- ČRNO-BELA OZNAKA OSEB

ZNAČILNOSTI

- **KRAJ DOGAJANJA:** Ni določen (forke, gozd)
- **ČAS DOGAJANJA:** Ni določen (Nolac, Nolega dne)
- **GLAVNE KNJIŽEVNE OSEBE:** Karen
- **STRANSKE KNJIŽEVNE OSEBE:** sestra, gospa, angel, matera, kraljica, princesa
- **PRAVLJIČNI PREDMETI:** rdeči čevlji
- **PRAVLJIČNA ŠTEVILA:** Ni jih

MNENJE O PRAVLJICI:
Pravljica ni ni bila najbolj všeč saj je zelo kratka in nemorema se tudi postaviti karito utop saj so

VIRI:
Šolska knjiga

ČEVELJCI

LORENA Č...

ZNAČILNOSTI PRAVLJICE

- AVTORSKA PRAVLJICA: H.C. ANDERSEN
- GOVORI O REVNI DEKLICI, KI PRODAJA VŽIGALICE
- ČAS: ZIMA (SILVESTERSKI VEČER)
- KRAJ: NEZNANO MESTO (ULICA)
- ZACETEK: DEKLICA SE ODPRVI PRODAJAT VŽIGALICE
- KONEC: DEKLICO NAJDEJO ZMRZNJENO V SNEGU
- PRAVLJICNA ŠTEVILA: 3 VŽIGALICE

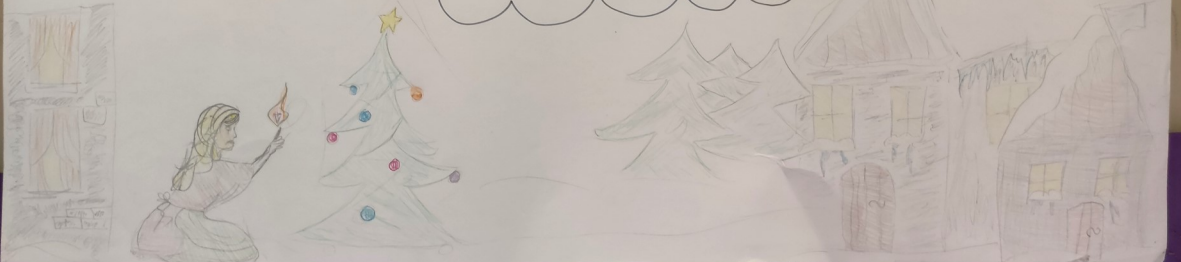
OZNAKA OSEB

- DEKLICA (GLAVNA OSEBA)
- REVNA, ŽALOSTNA, LAČNA, BOŠA
- STRANSKE OSEBE: FANT, MATI, OČE, POKOJNA BABICA

MOJE MNENJE O PRAVLJICI

- PRAVLJICA JE ŽALOSTNA
- GOVORI O LJUDEH V STISKI
- OPISUJE RAZLIKO MED REVNI MI IN BOGATIMI
- DEKLICA SE JE BALAJTI DOMOV, KER NI PRODALA NOBENE VŽIGALICE

DEKLICA Z VŽIGALICAMI

13. Mnenje

- razumljiva pesem
- globok pomen
- pesem je enostavna, prijetha

12. Povzetek

- 5. dec 1940 →
- študij Filozofska fakulteta
- urednik mnogih revij, Mladinske knjige...
- 2002 - upokojitev
- osvojil 9 nagrad
- Deluje v obdobju sodobne književnosti

11. Sodobna slo. književnost

- 1945 →
- razvoj: 5 obdobj
- 1. obdobje: 1945-1950
  - ↳ začetka po nastanku socialnega realizma
  - ↳ 2. obdobje: po letu 1950
  - ↳ uveljavljanje sprememb, odklanjanje od social. realizma
  - ↳ 3. obdobje: okoli l. 1960
  - ↳ uveljavljajo se avtorji, katerih odnos do sveta je oblikovala vojna
  - ↳ 4. obdobje: 1965-1975
  - ↳ začne nastajati literarna avangarda → načelo absurdnosti sveta izpelje do konca
  - ↳ 5. obdobje: po letu 1975 (postmodernizem)
  - ↳ ohranjanje modernistične značilnosti, govori trdnješa, estetsko zanimivejša, privlačnejša dela
- PREDSTAVNIK: Svetlana Makarovič, Milan Kmeč, Boris A. Novak, Drago Jančar, Dejan Jovanovič...

10. Zgradba

- 4 kitice (vsaka 4 verzje)
- 16 verzov
- rime: ABABCCĀĀDEDEF66
- ↳ PRESTOPNA
- posebiten, okrasni pridevek
- lirski / izpovedna
- vrsta stopice - jamb
- pomen pesmi

9. SKRIVNOST

Skrivnost ima skrivališče za sodrinih pečati. Do nje vodi skrito stopišče. Zato najraje prebiva v skritem kotičku srca.

V skrivnostni mali se zaopirja, vsa tiha, kot da je ni. A vendar nas nase spominja ker nas na tilen teži.

Skrivnost se ne more izdati pa se spet skrivi nazaj ker mora potlej večjo sijati zakleta v Giocandin smehljaji.

1. Uvod - Nikolaj

- 5. dec. 1940 ~ Lj.
- Pesnik, jezikoslovec, literarni zgodovinar, prevajalec, esejist

2. Življenje

- 7. otrok
- oba starša sta umrla
- vzgajala ga je sestra

3. Šolanje

- po OŠ in SŠ v Lj. 1960 je študiral na Filozofski fakulteti
- ↳ primerjalna književnost + literarna teorija - 1964
- ↳ 1960-1969 - urednik pri "Dialogih", "Naši sodobnosti", "Naših razgledih", "Novih obzorjih", "Perspektivah", "Sodobnosti", "Tribun"

4. Svobodni književnik

- 1965-1973
- 1973 - urednik - Mladinska knjiga
- Glavni odgovorni urednik revije Problemi 1969-71
- 1984-2007 urednik Nova revija

5. Upokojitev

- 2002
- ohrani položaj glavnega urednika založbe Nova revija
- V 80. in 90. letih 20. stol. je bil aktiven v civilnodružbenih gibanjih za demokratizacijo, osamosvojitve in mednarodno priznanje Slovenije

7. Nagrade

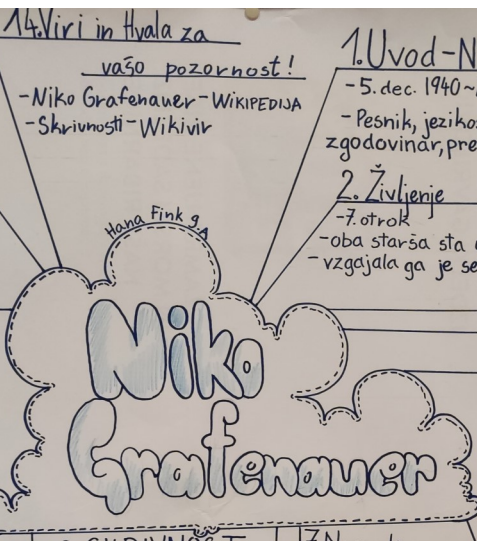
- 1980 Prešernov sklad
- 1986, 1993 Jenkova nagrada
- 1984 Kajuhova nagrada
- 1980, 1987, 2007 Levstikova nagrada
- 1997 Prešernova nagrada
- 1992 Savretna nagrada

8. Nekaj del

- Stiška jezika 1965
- Pesmi 1979
- Skrivnosti 1983, 2007
- Izbrisi 1989
- Samota 1990
- Odtisi 1999
- Nočitve 2005
- Diham, da ne zaide zrak 2010

6. Delo in Poezija

- osebno liriko objavjal v reviji "Mlada pota" l. 1956
- prva zbirka večer pred praznikom - 1962
- Zajel so mu bili: Vladimir Bartol, Simon Jenko, Srečko Kosovel, Josip Murn, France Prešeren, Oton Župancič...
- Začel z modernističnim pesništvo
- blizal se je čisti liriki v smeri HERMETIČNE SYMBOLISTIČNE TRADICIJE
- Njegovo poezijo v nemščino prevaja Janko Ferk

ROZAMUNDA PRIPOVEDUJE

(poustvarjanje na temo pesmi *Turjaška Rozamunda* pesnika Franceta Prešerna)

Dober dan, danes vam bom pripovedovala o svojem življenju, preden sem odšla v samostan in sem postala redovnica.

Torej, preden sem postala redovnica, sem bila princesa in sem živela na turjaškem gradu. Moj oče je že šestič tisto leto gostil moje snubce, a pri izbiri bodočega moža sem bila zelo izbirčna. Nato je nekega popoldneva prišel čeden mladenič po imenu Ojstrovrhar, v katerega sem se takoj zaljubila. Brž sem mu ukazala, naj gre zaprosit očeta za mojo roko. Oče mu je dovolil. Tri nedelje smo imeli svatbo, kamor je prišel pet tudi ljudski pevec. Ko je končal oziroma ko je imel predah, ga je moja teta vprašala, če je še kje tako lepo dekle, kot sem jaz. Odgovoril je, da sem lahko v ponos na Kranjskem, a da v Bosni po mnenju mnogih živi najlepše dekle na svetu. Ko sem to slišala, sem znorela od jeze in poslala svojega bodočega ženina v Bosno, da so z bojevniki osvobodili kristjane in da je ugrabil Lejlo, saj sem se želela na lastne oči prepričati, če je res tako lepa, kot pravijo. Še danes si očitam, ker sem to storila, saj sem svojega bodočega ženina poslala v roke drugi ženski. Ojstrovrhar se je seveda zaljubil vanjo, tako pa sem zaradi obupa prišla v samostan med redovnice. Zdaj sem tu in vam pripovedujem to zgodbo.

Prej ste me vprašale, kako se počutim v samostanu. V samostanu mi

je lepo in se dobro počutim, le malce pogrešam svoje domače, drugače pa je kar v redu, ker ste vsi prijazni z mano.

Špela Kapš, 8. b

S PREŠERNOM NA IZLET PO SLOVENIJI (domišljjski spis)

Nekega dne je iz portala prišel France Prešeren in potrkal na vrata moje hiše in me prosil za izlet po Sloveniji.

Najprej sva odšla na reko Kolpo s supi in se kopala. Bilo je tako zabavno, da sva skoraj pozabila na uro. Čas je kar bežal in bežal, dokler se ni iztekel, in ura je bila 10, ko sva se nehala kopati. Pojedla sva malico in se že odpravila naprej v Ribnico, kjer sva si ogledala suhorobarski sejem. Imeli so kuhalnice, sita, vetrnice, konjičke in še mnogo drugega. Prešeren je hotel kupiti kar vse, če mu tega ne bi preprečila.

Pa sva že v Ljubljani. Ja, tega pa ne bom pozabila. Ali veš, mogoče, kaj je to? Tako je, to je živalski vrt. Prešeren je imel priložnost nahraniti morske leve. Videla sva žirafe in slona, ki se prha, pa opice, ki se igrajo čajanko. Potem ko sva odhajala iz živalskega vrta, sva se ustavila pri vzpenjači pod Ljubljanskim gradom. Kupila sva karti in odšla sva z vzpenjačo do gradu. Prerinila sva se čisto naprej. Prišla sva gor na grad in razgled je bil čudovit. Odšla sva na kosilo v Casa Blanco v Ljubljani.

V Domžalah sva si ogledala slamnikarski muzej in poskusila narediti slamnik. Ni nama ravno šlo dobro, a je bilo zabavno.

Iz Domžal sva se odpravila v Cerknico na Cerkniško jezero. Peljala sva se s čolnom in gledala ribe, ki skačejo iz vode.

Odpravila sva v znamenito Postojnsko jamo, kjer sva videla človeško ribico. Peljala sva se in opazovala kapnike in stebre.

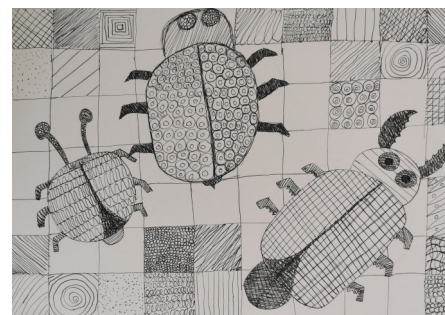
Nato sva se odpravila še v Piran in se kopala v morju, ki je bilo kar hladno. Ko sva bila v Piranu, sva si ogledala še akvarij in videla mnogo živali.

Za konec pa sva se še odpravila v Mursko Soboto v Vulkanijo, kjer sva si kupila kristale.

Zelo mi je bilo všeč in s Prešernom bi odšla še na več izletov. Najbolj mi je bilo všeč v Piranu v akvariju.

Nika Majer, 8. a

Lorena Čengija, 6. b

SPOMINI NA OSNOVNO ŠOLO DOLENJSKE TOPLICE

Intervjuja z nekdanjima učencema Osnovne šole Dolenjske Toplice Andražem Matošem in Emo Zamida

Andraž Matoš

Jakob: Kako ti je ime, prosim, če se predstaviš našim bralcem.

Andraž: Sem Andraž Matoš, trenutno obiskujem drugi letnik Gimnazije Novo Mesto, sem pa pred tem zaključil Osnovno šolo Dolenjske Toplice.

Jakob: V katerih letih si obiskoval našo šolo?

Andraž: Šolo sem obiskoval od leta 2012 do leta 2020 ... Približno (bova to preverila kasneje:)).

Jakob: Katero šolo obiskuješ sedaj?

Andraž: Gimnazijo Novo Mesto.

Jakob: Kateri razred si si še posebej zapomnil in zakaj?

Andraž: Deveti razred, in sicer zaradi tega, ker je bilo to leto, ko je bila korona v razmahu, in pa ker je bilo to moje najuspešnejše leto v osnovni šoli.

Jakob: Kateri predmet si imel najraje?

Andraž: Kemijo.

Jakob: Kako si se počutil, ko si povabil dekle na valetu?

Andraž: Moja generacija ni imela klasične valetu (na njej nismo plesali), ampak smo imeli zaključno prireditev v jedilnici, kjer so podelili priznanja. Ne vem, če je to, da nismo plesali na valetu, komu manjkalo, oziroma če se je kdo pritoževal :).

Jakob: Kako si se počutil, ko si začel hoditi na predmetno stopnjo, kaj se ti je zdelo drugače?

Andraž: Na začetku sem imel malo strahu, kako bo to izgledalo, ker si tam veliko bližje starejšim učencem, ampak zelo so mi bili zanimivi novi predmeti, ki jih prej nisem imel na tak način kot prej, na primer naravoslovja in tehnike, tako da mi je bilo to zanimivo. Geografija in zgodovina sta se mi zdela zelo zanimiva predmeta, tako da sem se počutil, kot da bi na novo odkril svet.

Jakob: Ali ti je bilo všeč hoditi na to šolo?

Andraž: Ja. Bilo je fino, zelo veliko sem se naučil, ogromno lepih spominov imam predvsem na profesorje in na občolske dejavnosti.

Jakob: Kateri učitelj ti je bil najbolj

pri srcu?

Andraž: Ogromno jih je in upam, da me ne boš vprašal, kateri je bil moj najljubši ... Ampak zelo so mi ostale v spominu predvsem profesorice slovenščine, ker so se v štirih letih zamenjale kar tri, pa zelo sem se ujel tudi z učiteljico matematike in naravoslovja oz. fizike in kemije.

Jakob: Če boš imel nekoč otroke in ostal v domačem kraju, jih boš vpisal na Osnovno šolo Dolenjske Toplice?

Andraž: Če bom živel v Dolenjskih Toplicah in ne bom šel v tujino, jih bom zagotovo vpisal na to šolo.

Jakob: Ali si vsa leta opravil bralno značko?

Andraž: Seveda, nekaj let sem bil celo najbralec. Ali je v devetem razredu še bralna značka:)?

Jakob: Si imel na tej šoli kakšnega

tesnega prijatelja/prijateljico, ki ti je stal/-a ob strani in ti pomagal/-a v težavah?

Andraž: Imel sem dva prijatelja, s katerima sem se zelo dobro razumel in smo si stali ob strani, sedaj pa vsi hodimo na druge šole, kjer smo si našli vsak svoje prijatelje.

Jakob: Kakšna se ti zdi šola, ki jo obiskuješ sedaj?

Andraž: Gimnazija Novo Mesto se mi zdi šola, ki me je naučila res ogromno, dala mi je veliko tako samega znanja oziroma samih stvari, ki se jih naučiš pri predmetu, pa tudi nekih medsebojnih odnosov in neke družbene odgovornosti. Dala mi je ogromno različnih možnosti za prihodnost in me naučila veliko več, kot sem pričakoval, zato sem zelo zadovoljen z izbiro.

Jakob: Če bi imel možnost obiskati Osnovno šolo Dolenjske Toplice še enkrat, v kateri razred bi se vrnil?

Andraž: Vrnil bi se v deveti razred, a ne za celo šolsko leto, morda za kak teden.

Jakob: V katerem razredu se ti je zdela matematika najtežja?

Andraž: Najslabše ocene pri matematiki sem imel v sedmem razredu, ker sem bil tisto leto malenkost nezbran pri matematiki, ampak tudi v osmem razredu je snov kar zahtevna, ker se v osmem zgodi nek mentalni preskok glede tega, koliko kaj razumeš, potem deveti je šel pa brez težav.

Jakob: Ali ti je bilo všeč menjavanje učilnic?

Andraž: V tistem trenutku ja, vendar ko lani na gimnaziji učilnic

nismo menjavali, mi je bilo veliko bolj všeč.

Jakob: Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Andraž: Na gimnaziji imamo program Mednarodna matura v 3. in 4. letniku, na katerega sem se vpisal, to je moja trenutna pot za prihodnost, ko zaključim tekmovanja, potem pa grem študirat nek naravoslovni predmet, najverjetneje eno vejo kemije, kot je recimo biokemija ali splošna kemija, tega še ne vem, nisem pa še zavrnil možnosti, da bi šel študirat medicino, čeprav me ta smer ne pritegne toliko kot na primer kemija.

Jakob: Kaj bi izpostavil za Osnovno šolo Dolenjske Toplice, kaj si od tukaj odnesel dobrega za življenje?

Andraž: Zdi se mi, da sem kot oseba zelo zrasel med obiskovanjem predmetne stopnje, da sem se naučil več odgovornosti, ena od najpomembnejših stvari, ki sem jih odnesel predvsem iz tekmovanja, pa sta bili samodisciplina in spoznanje, da moram za nek dosežek vanj vložiti ogromno truda sam. Začel sem se zavedati, da če sam ne vložim vsega, kar lahko, ne morem pričakovati takega rezultata, kot bi ga hotel.

Jakob: Se spomniš kakšne zabavne anekdote iz Osnovne šole Dolenjske Toplice?

Andraž: Več jih je, iz devetega razreda se spomnim, da smo malicali v učilnici in da sem imel sošolca, ki si je od doma prinesel v šolo suho salamo, ki smo jo jedli potem vsi, v sedmem razredu se spomnim,

da smo povzročili marsikateri sivilas, ko smo se igrali s projektorji, ki so se vklapljali in izklapljali sredi pouka, spomnim se pouka v računalniški učilnici, ki je bil vedno zanimiv, ker smo poskušali skrivoma še kaj na računalniku odigrati, spomnim pa se tudi športnih dnevov, ne atletskih, tisti mi niso bili všeč, ampak na primer iger z žogo, kar smo imeli načeloma vsi radi.

Jakob: Je kakšna stvar, ki bi jo storil drugače, če bi se lahko vrnil v osnovno šolo?

Andraž: V sedmem razredu bi več poslušal, pa bi imel boljše ocene. Mogoče se ni bilo vredno toliko obremenjevati in biti prestrašen pri vsaki uri športa, ko mi ni šlo tako dobro.

Jakob: Kaj želiš za konec še sporočiti našim bralcem oziroma učencem naše osnovne šole?

Andraž: Najprej bi jim rad povedal, da ko bodo prišli v srednjo šolo, se morajo zavedati, da jih na poti do uspeha ne more nič ustaviti. Zavedajo naj se, da bodo najverjetneje prišli v oddelek, kjer ne bodo poznali veliko ljudi, ker smo kljub vsemu dokaj majhna osnovna šola. Ko sem se namreč vpisal v prvi letnik, sem naletel na razred, v katerem so se učenci poznali še od prej, bilo jih je kar 14, jaz pa sem se moral vključiti v družbo čisto na novo, torej naj jih tega ne bo strah. Ne smejo obupati prehitro, ker jim bo lahko na koncu zelo všeč. Dosežejo lahko marsikaj, ne glede na to, od kod prihajajo. Vse je odvisno od tega, koliko se bodo trudili za svoj uspeh sami.

Jakob: Najlepša hvala, da si nas obiskal in nam zaupal odgovore na vprašanja, želimo ti še veliko uspehov na nadaljnji poti v življenju ter da bi nas še kdaj obiskal.

Andraž: Hvala za vabilo in zagotovo vas še obiščem.

Vprašanja sestavil in intervjuval
Jakob Ivanež, 7. b

Ema Zamida

Ruby: Kako ti je ime, predstavi se z nekaj besedami in povej, na kakšen način si povezana z Osnovno šolo Dolenjske Toplice.

Ema: Moje ime je Ema Zamida, stara sem 16 let in ni dolgo, odkar sem zaključila OŠ Dolenjske Toplice.

ce. Zdi se mi, da se hitro odtujiš od sošolcev, ko enkrat zapustiš osnovno šolo. Rada se ukvarjam s športom, osem let sem se ukvarjala z atletiko, zdaj se z odbojko, sicer pa me zelo zanimajo naravoslovje, biologija, kemija. Rada tudi kuham in pečem.

Ruby: Če bi lahko prevrtela čas nazaj, v kateri razred osnovne šole bi se vrnila?

Ema: Vrnila bi se v 9. razred. Zelo rada sem hodila v šolo ni mi bilo težko. To je bilo lahko zaradi prijateljev in družbe. Ko so prišle na vrsto priprave za valetu, smo se z razredom zelo povezali, velikokrat pa smo se tudi skregali. S sosednjim razredom smo bili tudi zelo povezani. Velikokrat pomislim, da bi šla nazaj v osnovno šolo.

Ruby: Ali si imela najljubšega učitelja?

Ema: Niti ne, saj nimam najljubših stvari, npr. predmeta. Zelo težko se odločim, imaš tiste, ki so ti bolj pri srcu, in tiste, ki ti niso ravno

blizu.

Ruby: V katerem razredu se ti je zdelo najbolj sproščeno oziroma v katerem razredu si se najbolj zabavala?

Ema: Zagotovo je bilo najbolj sproščeno v devetem razredu, in sicer ker so nas učitelji že začeli

sprejemati skoraj kot odrasle osebe. Bili smo tudi najstarejši na šoli in zdi se mi, da te tudi pripravljajo na to, da si samostojnejši pred vstopom v srednjo šolo. Zagotovo je bil najbolj sproščeno v devetem razredu. Bilo je zabavno, a je bil vsak na svoj način zabaven.

Ruby: Ali si na tej šoli že od prvega razreda?

Ema: Da, že od vrtca.

Ruby: Kateri razred se ti je zdel najtežji?

Ema: Meni je bilo najtežje delati na daljavo, ta primanjkljaj znanja pa se v osmem razredu vidi tudi na ocenah.

Ruby: Katera je bila vaša najljubša učilnica?

Ema: Najraje sem imela učilnico za biologijo, takrat je bil na šoli še učitelj Franci Ocvirk, in ko si prišel v učilnico, je bilo videti kot džungla, kar me je zelo sproščalo. Imela je tudi zelo specifičen vonj, še celo sedaj, ko jo je učiteljica Špela spremenila, posodobila. Zelo mi je bila všeč tudi učilnica za zgodovino, ki je bila naša matična učilnica.

Ruby: V katerem razredu je bila matematika najtežji predmet?

Ema: Matematika mi ni delala težav, ampak se mi zdi, da v osmem razredu, ker smo dobili spremenljivke.

Ruby: Je bila kakšna snov pri matematiki, ki se ti je zdela res zelo težka?

Ema: Ko sem bila mlajša, nisem marala besedilnih nalog, tudi razmerja mi niso bila precej zabavna.

Ruby: Ali je bilo zabavno menjati učilnice?

Ema: Da, ni bilo prijetno ves čas biti v isti učilnici.

Ruby: Ali si kdaj želeli pomagati v šolski kuhinji?

Ema: Nikoli sploh nisem o tem razmišljala, rada kuham, ampak ne v šolski kuhinji. Zabavno se mi je zdelo pri gospodinjstvu, ko smo šli v učilnico in kuhali.

Ruby: Kakšna je bila videti valeta?

Ema: Osebno mi je bila zelo všeč, ampak je bila zelo dolga.

Ruby: Kako si se počutila, ko te je sošolec povabil na valetu?

Ema: Meni je bilo v redu, ko sem dobila soplesalca, ker v našem razredu je bilo več deklet in nekatere so morale plesati same. Na valetu me je povabil sošolec Tit, ki je zelo dober plesalec, zato sem imela pred njim tudi tremo, saj sama bolj slabo plešem.

Ruby: Kako je potekal pouk? Koliko so učitelji pisali na tablo in koliko so uporabljali računalnik?

Ema: Uporaba računalnikov se je zelo povečala po koroni. Pri matematiki smo veliko pisali na tablo, kar je bilo pravzaprav boljše.

Ruby: Ali je bil kateri od učiteljev, ki si mu lahko zaupala svoje težave in se z njim iskreno pogovorila?

Ema: Raje sem se pogovorila s prijatelji, ampak določeni iz razreda so hodili k pedagoginji, čeprav smo bili z razredničarko zelo povezani. Včasih smo se raje zaupali pedagoginji.

Ruby: Kakšna se ti zdi šola, ki jo

obiskuješ sedaj?

Ema: V redu, predstavljala mi je izziv, da se bom morala več učiti.

Ruby: Ali si se kdaj pretvarjala, da si bolna, da ti ni bilo treba v šolo?

Ema: Ne, to ne, ampak sem si včasih želela, da bi zbolela. Bilo je v prvem razredu, imeli smo ples in učiteljica mi je rekla, naj si izberem, kam bi šla, ker so bile tri skupine. Moje prijateljice so bile v eni, jaz pa v drugi skupini, zato nisem hotela iti. Prijateljci sem razlagala, da bom dala termometer v vroč kozarec vode, učiteljica pa je na žalost vse slišala in me vprašala, če nočem iti. Rekla sem, da to ni res, da bom prišla na nastop, in ko me na nastopu ni bilo, mi je rekla, da bi ji lahko povedala, da bi mi našla zamenjavo.

Ruby: Kaj ti je ostalo v spominu, ko se spomniš na OŠ Dolenjske Toplice?

Ema: Zelo veliko stvari, bili smo zelo povezani. Tudi danes se zelo domače počutim, ko sem tukaj.

Ruby: Kakšne načrte imaš za prihodnost?

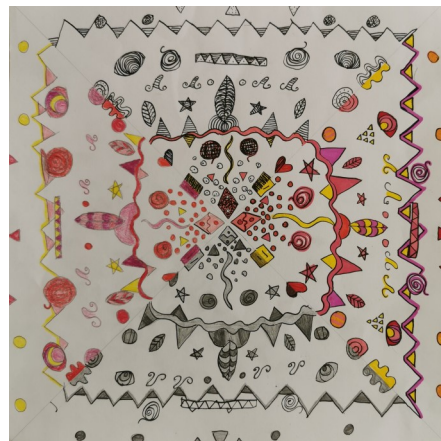
Ema: Celo osnovno šolo sem bila prepričana, da bom zdravnica da bom študirala medicino, ampak potem me je zelo pritegnilo tudi naravoslovje, zato trenutno še nisem prepričana, na katero fakulteto se bom vpisala.

Ruby: Najlepša hvala za tvoj čas in obisk, vsi skupaj ti želimo še veliko uspehov na tvoji poti in da bi nas še kdaj obiskala.

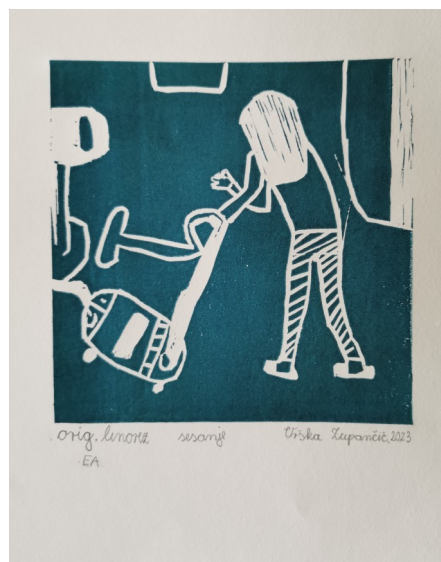
Ema: Hvala za povabilo in zagotovo se še vrnem.

Vprašanja sestavili in intervjuvali

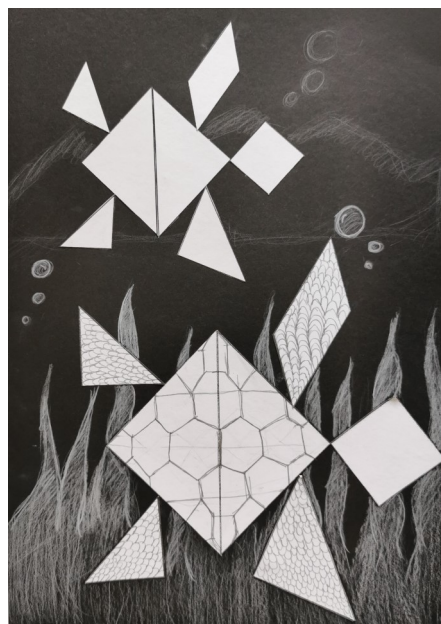
Ruby Halić in Nuša Fink, 7. b

Ilona Čih Zupančič, 6. a

Urška Zupančič, 6. b

Teja Fink, 8. a

PASTIES de NATA

Portugalski jajčno smetanovi kolači, njihovo drugo ime je tudi.

Pasties de Belen

-1 paket listnatnega testa (fisti, kjer sta v pakiranju 2 plošči)

-840ml polnomastnega mleka

-120ml sladke smetane

-8 rumenjakov

-6 jedilnih žlic sladkorja

-ščepec soli

-4 jedilne žlice ostre moke

-1 cimetova palačka

-3 trakovi limonine lupine

-strok vanilije

SESTAVINE

POSTOPEK

1. Listnato testo mora biti odležano a vseeno hladno.

2. V posodi zmešamo rumenjake, sladkor, moko, sol ter dodamo malo mleka da je zmes tekoča.

Preostalo mleko in smetano zlijemo v lonec in grejemo na zelo nizki temperaturi. V mleko dodamo tudi cimet, limonine trakove in vanilijo.

3. Počasi v mleko diramo jajčno zmes in neprestano mešamo.

Kuhano na srednjem ognju, približno 8 minut. Krema se ne sme prehitro zavreti! Ko je gosta kot puding je gotova.

4. Pokrijemo jo s folijo za živila, da se na površini ne naredi skorjica.

5. Pečico predhodno segrejemo na 220 stopinj.

6. Ploščo iz listnatnega testa oblikujemo v klobaso.

Odrežemo približno 2cm širok kosček in ga razvaljamo ali z rokami oblikujemo v krog. S testom obložimo vse luknje v pekaču za muffine.

7. Testene skodeljice nato napolnimo s kremo. Po želji lahko po vrhu posujemo s cimetom.

8. Pečemo na 220 stopinj od 20 do 25 minut, tako da se na vrhu kreme naredi skorjica in krema postane zlato rjave barve.

OPOMBE

To je ena izmed mnogih različic znamenite portugalske slaščice, ki naj bi jo v 18. stoletju začele izdelovati nune v samostanu Mosteiro dos Jeronimos v Belemu pri Lizboni. Ostalim ljudem so jo začeli prodajati leta 1837v slaščičarni, ki se imenuje Casa Pasties de Belem. Ljudje voči ur čakajo na pruste mize.

Nuša Fink, 7. b

Rezanci s piščancem in Gobami

- 1 žlička sončnega olja
- 2 kosa piščančjih prsi brez kosti in kože
- 6 neolupljenih kosov česna
- 250g nerazrezanih rjavih šampijonov ali drugih gob
- 200ml smetane za kuhanje
- sol in črni poper
- 500g širokih rezancev
- 45g masla
- 4 žličke parmezana

1. Pečico segrejemo na 200°C. V veliki ponvi z dvojnimi dnom segrejemo olje, damo nanj meso in ga na vsaki strani pečemo 1 minuto, da porjavi. Vsakega kos prerežemo na pol in položimo na dno posode. V ponev damo v ponev in pečemo 3 minute da se zmehča ko je pečen ga vzamemo iz ponve da se ohladi in olupim

Ruby Halić, 7. b

Olupljen česen damo na meso in pustimo. Dobamo gobe sol in poper. Posodo pokrijemo s aluminijevo folijo in damo v pečico. Pečemo 20 minut da se meso zmehča in popolnoma prepeče.

Rezance kuhamo dokler niso mehki. Rezance odcedimo in jih zmešamo s stopljenim maslom in parmezanom. Položimo jih v servirano posodo in nanjo nalozimo mešanico mesa in gob.

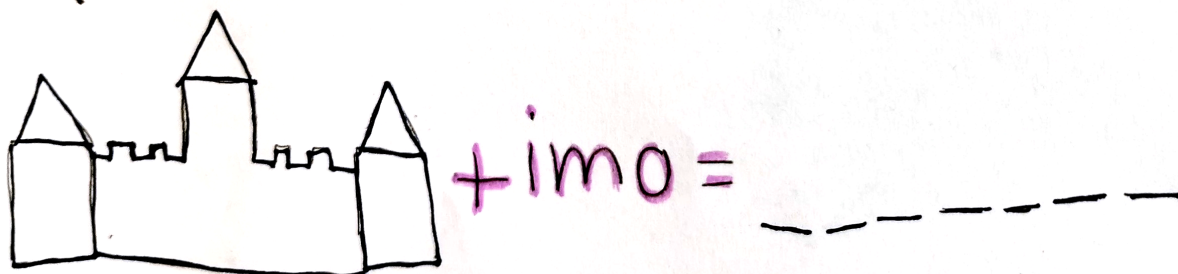
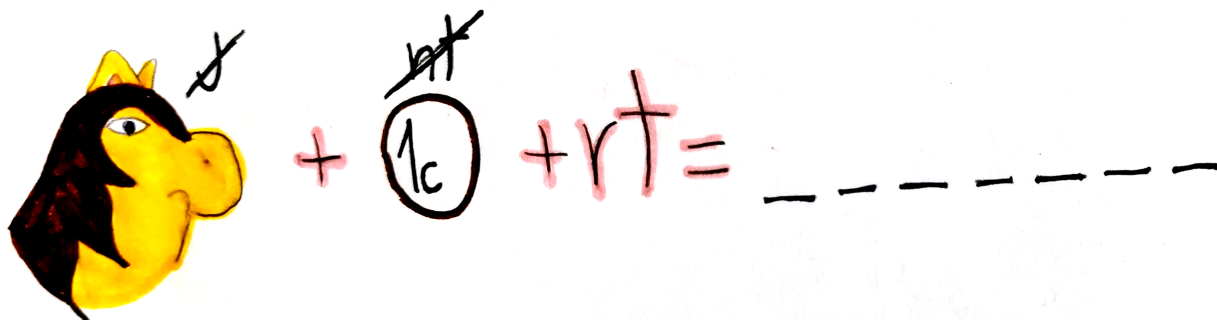
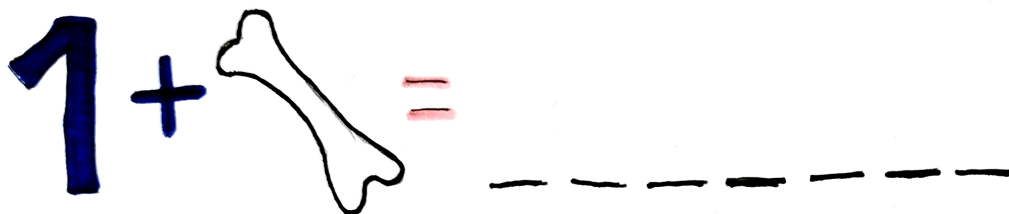

JOTA

- 250g kisle repe
- 250g krompirja
- 250g fižola
- 10g bele moke
- 1 paradižnik
- 1 čebulo
- 2 stroka česna
- 7,5 dcl kisle smetane
- 0,5 dcl olja
- suhosvinjo
- loverjev list
- šetraj
- sol

Fižol, na hosi rezan krompir in repe s kosčki suhe svinjine skuhamo pod poklo. Repa kuhamo v malo vode. Na moščobi korumenimo sesekljano čebulo, dodamo maslo in nekoliko preprašimo. Zalijemo, da se galla porjavi. Dodamo fižol in repe v vodo, vrodo. Vdihavamo se loverjevem listom in šetrojem. V krompir umakamo, dodamo sesekljano česno, tep primamo s fižola in repi. Po potrebi dodamo su in sol. Posodo pokrijemo s folijo in pečemo 30 minut. Na koncu kuhano dodamo se kisle smetane.

Jakob Ivanež, 7. b

Nuša Fink, 7. b

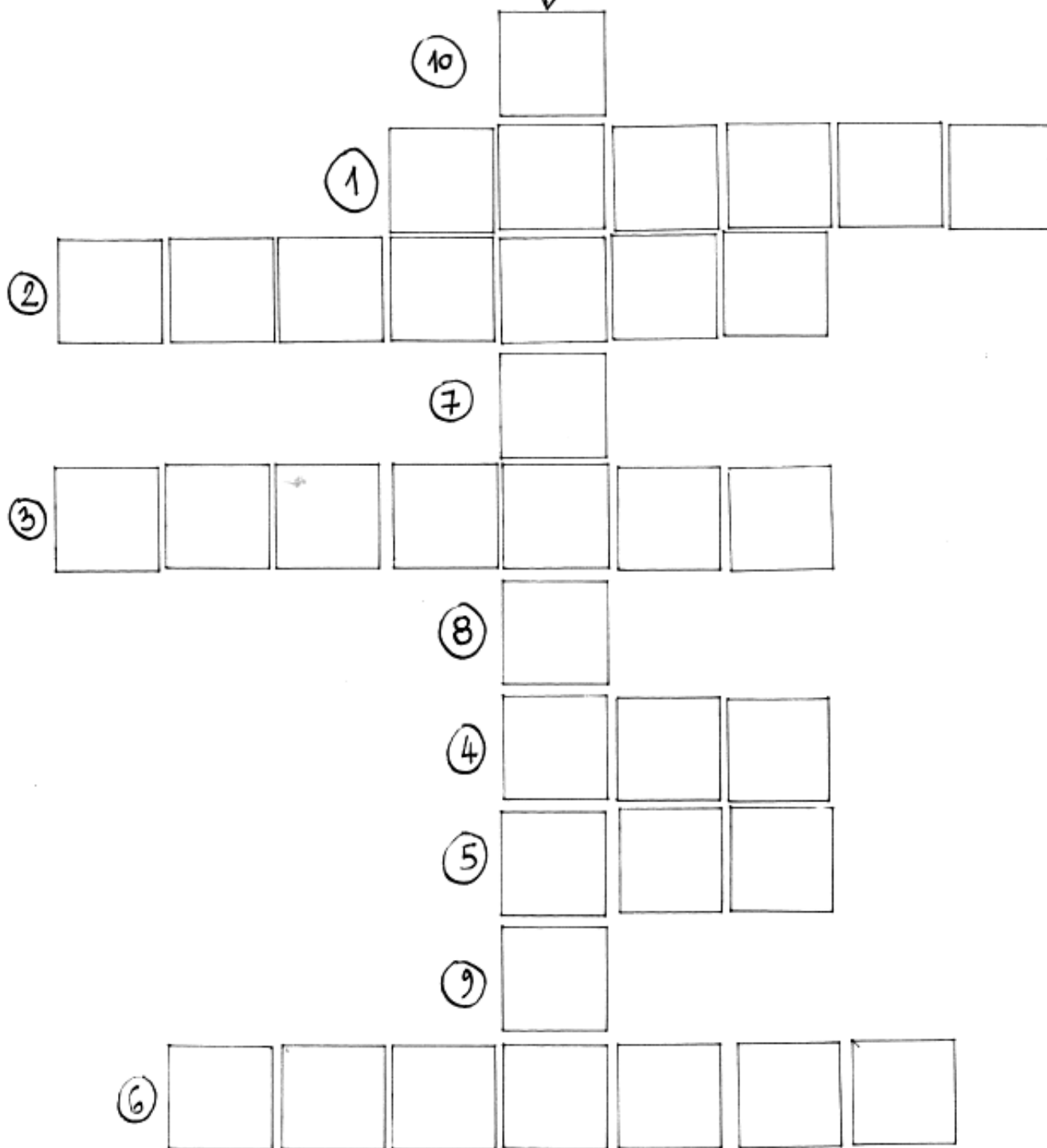
Teja Fink, 8. a

KRIŽANKA—opisi gesel

1. Kateri zbor poje?
2. Vrsta športa.
3. Kateri krožek je ustvarjalen?
4. Kratica za izbirni predmet (namig: les).
5. Kje kuhamo (kratica)?
6. Kdo intervjuva ljudi?
7. Prva črka abecede.
8. Del obraza - prva črka?
9. Hodimo po ?leh.
10. RE ali _____?

Pripravil Jakob Ivanež, 7. b

ŠOLSKE...

KRATKA ANKETA O UČNIH NAVADAH UČENCEV OŠ DOLENJSKE TOPLICE in o njihovih novoletnih željah

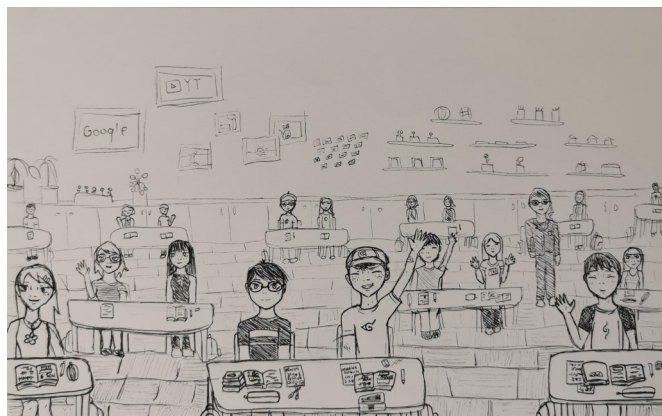
Preberi naslednja vprašanja in pri vsakem obkroži tisti odgovor, ki zate najbolj drži.

1. Koliko časa na dan porabiš za domačo nalogo?

- A) 15 min ali manj
- B) pol ure
- C) eno ura ali več

2. Koliko časa na dan porabiš za učenje?

- A) pol ure ali manj
- B) poprečno eno uro
- C) dve uri ali več

Nika Černe, 8. b

3. Česa se v mesecu decembru najbolj veseliš?

- A) snega
- B) praznikov
- C) počitnic
- D) daril
- E) časa z družino

Klea Češarek, 6. b

Učenci Osnovne šole Dolenjske Toplice so izpolnili 17 anket. Rezultati so naslednji:

1. a (2)	2. a (5)	3. a (3) d (3)
b (10)	b (7)	b (2) e (3)
c (5)	c (5)	c (6)

Učenci so pri prvem vprašanju največkrat obkrožili odgovor B, in sicer da na dan porabijo povprečno pol ure za pisanje domače naloge.

Učenci so pri drugem vprašanju največkrat obkrožili odgovor B, in sicer da za učenje porabijo poprečno eno uro na dan, nekaj se jih uči pol ure ali manj, zelo malo pa dve uri ali več.

Učenci so pri tretjem vprašanju največkrat obkrožili odgovor C, in sicer da se v mesecu decembru najbolj veselijo počitnic, sledila sta odgovora A ali D, in sicer da se v mesecu decembru najbolj veselijo snega in daril.

Iz ankete lahko sklepamo, da imajo učenci poleg učenja in pisanja domačih nalog dovolj prostega časa, da se sprostijo in naužijejo svežega zraka.

Kratko anketo so decembra 2022 pripravili, izvedli in analizirali učenci novinarskega krožka.

Ruby Halić, Nuša Fink in Jakob Ivanež, 7. b

Anja Zadravec, 7. b

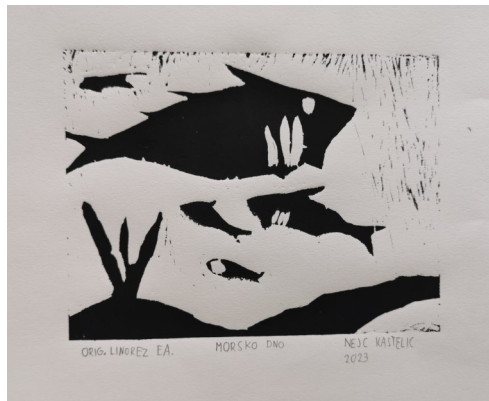
Tjaša Medle, 9. a

Zala Otorepec, 8. a

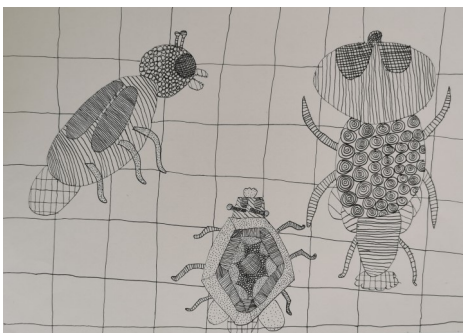
Manca Urbančič, 6. a

Nejc Kastelic, 7. b

Tin Marc Klobučar, 7. b

Lana Ljubi, 6. b

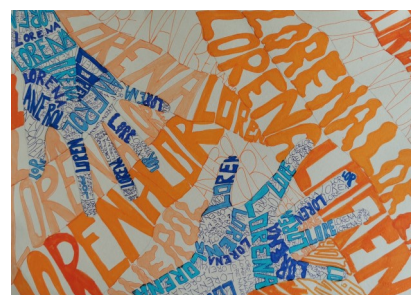
Vid Lavrič, 6. a

Zala Berkopec, 9. a

Žana Klobučar, 6. a

Lorena Čengija, 6. a

Iris Pečaver, 6. b

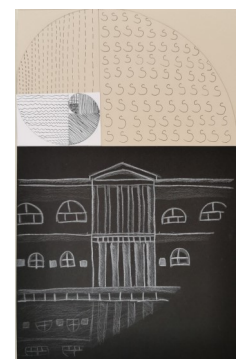
Zoja Mujič, 6. a

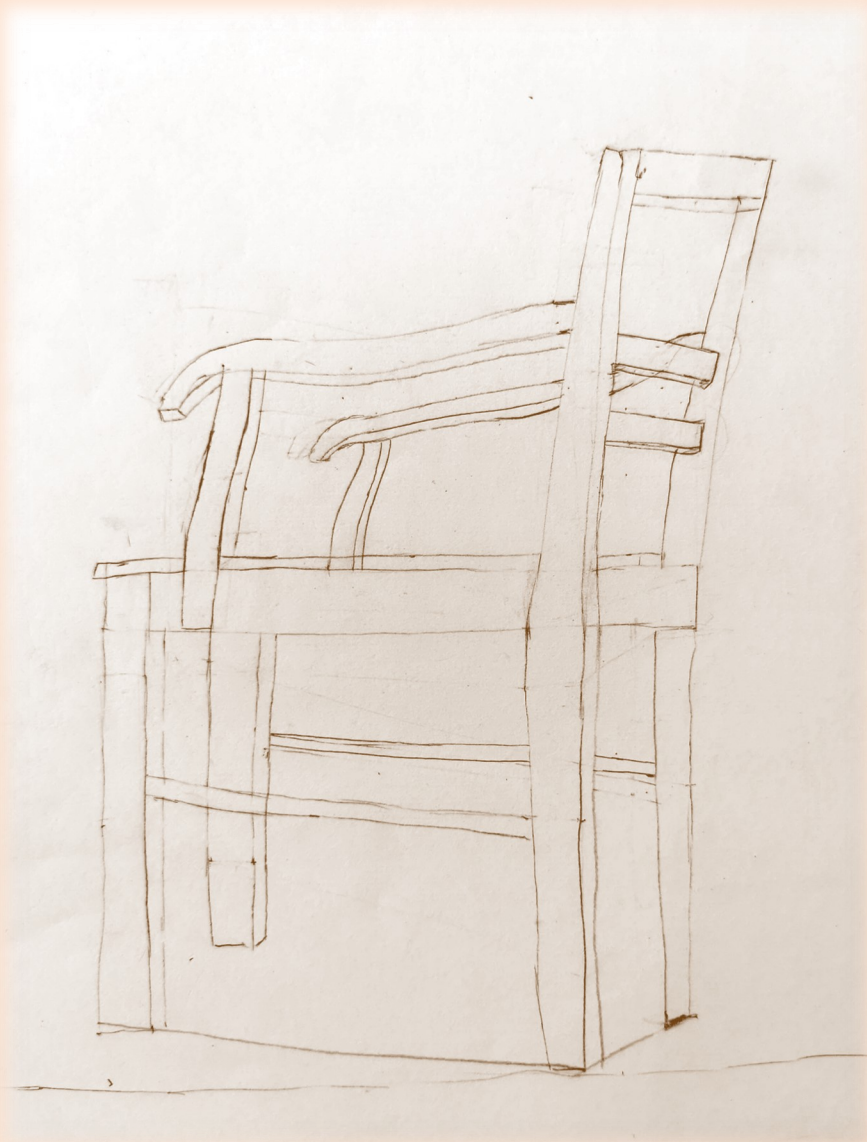
Jan Makovec, 7. a

Alja Kralj, 7. b

Ana Pečak, 9. a

*Glasilo Osnovne šole
 Dolenjske Toplice*